

Пропамятна книжка

Української Православної Громади Св. Володимира у Віндзорі, Онт.

З НАГОДИ
ПОСВЯЧЕННЯ УГОЛЬНОГО КАМЕНЯ і ВІДКРИТТЯ НОВОЇ ЦЕРКВІ
Дня 6-го жовтня 1963 року.

DEDICATION

St. Vladimir's Ukrainian Greek Orthodox Church

Sunday, October 6th, 1963

Windsor, Ontario

DEDICATION

To the parishioners, and benefactors, together with the clergy of this growing St. Vladimir's Ukrainian Greek Orthodox Parish, who nobly continue the work begun by the founders, and who in witness of their indomitable faith in doctrine, religion and tradition of their forefathers, zealously have joined the ranks of "Builders of the Temple of God", for the furtherance of God's Work on earth, this ALBUM is most respectfully dedicated.

EDITORIAL COMMITTEE:

Walter Wachna, Very Rev. F. Kernisky, Michael Chaborek.

ПРИСВЯТА

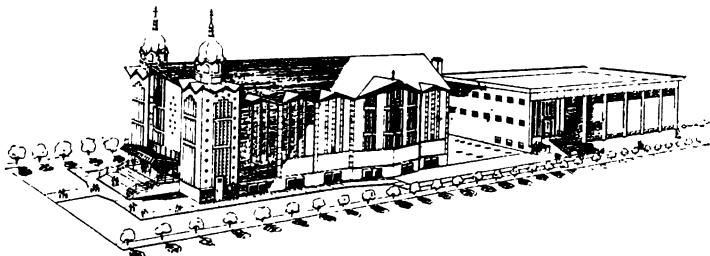
Парафіянам і всім жерутводавцям, разом із духовенством цієї зростаючої Свято-Володимирської Української Греко-Православної громади, що благородно продовжують працю почату основоположниками, які на доказ їх незламної віри в науку Церкви і традиції наших прабатьків, що широко включилися в ряди „Будівничих Храму цього” для продовження Божої праці на землі, цю пропамятну книгу присвячуємо.

РЕДАКЦІЙНИЙ КОМІТЕТ:

Володимир Вахна, о. Прот. Ф. Керніцький, Михайло Чаборик.

Пропамятна книжка

Української Православної Громади Св. Володимира
у Віндзорі, Онт.

З Н А Г О Д И
посвячення угольного каменя і відкриття нової Церкви
Дня 6-го жовтня, 1963 року.

DEDICATION

St. Vladimir's Ukrainian Greek Orthodox Church
SUNDAY, OCTOBER 6th, 1963
Windsor, Ontario

Printed by Trident Press Ltd., Winnipeg, Manitoba, Canada.

**КАНЦЕЛЯРІЯ
БЛАЖЕNNІШОГО
ВЛАДИКИ
МИТРОПОЛИТА
І Л А Р І О Н А**

Благочестива Громада Української
Греко-Православної Церкви Св. Володимира,
в м. Віндзорі, Онт.

Благочестива Громадо!

З великою ї щирою радістю одержав я звістку, що Ви поклали багато труду, і Ваша нова Церква Св. Володимира вже на викінченні. Господь поблагословив цю Вашу працю, і я зо щирою радістю в суботу 5-го жовтня прибуду до Вас і освячу новий Храм Божий у нашій Українській Греко-Православній Церкві в Канаді.

Я щиро, разом зо всією Громадою, помолюся Всесильному Господеві, щоб Він Своєю Могутньою Десницею поблагословив новий Свій Храм для спасіння всіх, хто молитиметься в ньому.

Переживаємо час, коли нам неодмінно треба свідомо боронити свою православну християнську культуру. Зо Сходу суне на вільну християнську Європу безбожжя, і

намагається валити нашу Віру та культуру. Уже 2000 років в Європі цвіте християнська культура, на якій розвинулось наше родинне й громадське життя. Усе, що ми маємо найліпшого в своєму житті, усе це розвинулося на евангельській основі. Св. Євангелія от уже 2000 літ подає вільній Європі Божу Науку, на якій виросло все наше сучасне життя.

Благословляю нову Зірку благочестивого життя в нашій Українській Православній Церкві в Канаді, — Храм Святого Володимира в місті Віндзорі в Онтеріо.

Благаю Милосердного Господа, щоб Своєю Всесильною Десницею та Духом Своїм Святым поблагословив і подав належних сил усій Св. Володимирській Громаді, щоб вона міцно й однодушно об'єдналася круг своєї Церкви, як єдина соборна й міцна родина!

Кличу Боже Благословення на всіх Вас і на Вашу велику працю!

† М. ІЛАРІОН,
постійний багомолець за могутній розвій
українського народу в Канаді.

Року Божого 1963-го, місяця липня 22-го дня.

Всеканадійська Митрополича Катедра Пресвятої Тройці в Вінніпегу, Манітоба.

*Високопреосвященніший
ВЛАДИКА МИХАІЛ,
Архиєпископ Торонто
i Східної Єпархії.*

Архиєпископ Михаїл

Настоятель Протоєрей о. Ф. Керніцький,
Управа і вся парафія Св. Володимира
в Віндзорі, Онт.

Перебуваючи в Віндзорі, я мав велику присміність оглянути будову Вашого нового храму і разом Церковно-парафіяльного дому з залами та клясними під храмом кімнатами і всім необхідним. Я був присмінно здивований і вражений їх величчю. Відчув не тільки задоволення, а й радість за парафію Віндзор. Споминаючи з якою непевністю і страхом все те починалося, я був здивований цим гігантським розмахом. Це ще раз потверджує, що любов до Бога, до Рідної Святої Церкви та свого народу може гори двигати. І не дивно: Вся громада відчула на своїх плечах національний обов'язок і престиж нас, як частини нашого народу в Канаді. Що в такому граничному й відомому великому місті не личить нам тіснитися в маленькому храмі без потрібних приміщень для обслуги потреб

парафії. Парафія виросла, змножилася й виросла молодь, для якої потрібні задовільні приміщення для шкіл, імпрез та інших потреб. На честь Вам, Ви визнали ці потреби і однозгідно встали до діла.

Історія робиться історичними людьми, так і історії парафій. Ви вписали і вписуєте свої імена в історію не тільки своєї парафії та Віндзору, а і всієї нашої української Православної Церкви в Канаді і в США.

Маєте чим гордитися Ви, а в майбутньому попишаються вами ваші діти і внуки. 6 жовтня дасті нам усім Господь не буденну радість — Відкриття цього величного Храму. Вірю, що й наш Первоєрарх Митрополит Блаженний ІЛАРІОН відчує ці ж самі чуття, що й я, ваш Єпархіяльний Архиєрей. Зaproшу ю на всіх вас Боже БЛАГОСЛОВЕННЯ та поміч на докінчення на Славу Божу та на честь і спасіння нам усім. Нехай допоможе Бог. Благословляю внести в Пропам'ятну книжку.

З молитвами за всіх Вас

† *Архиєпископ Михаїл*

*ПРИВІТ ГРОМАДІ
СВ. ВОЛОДИМИРА
В ВІНДЗОРІ
з нагоди посвячення
угольного каменя.*

Дорогі Брати й Сестри!

У це велике для Вас Свято, — посвячення угольного каменя нового Храму Св. Володимира в Віндузорі, — передаю всім Вам та Вашому о. Парохові, Впреп. о. Прот. Ф. Керніцькому, сердечний привіт і побажання, а разом з тим щире признання і гратуляції за великі осяги Громади від часу її заіснування.

В цей радісний для Вас день я мимоволі переношусь думками в минуле — до 1932 року. Літом того року я, як тодішній Адміністратор Української Греко-Православної Церкви в Канаді, відвідав на протязі двох місяців усі наші Громади й Місійні Округи в Східній Канаді, а між ними також Віндузор, — і то аж два рази.

Згідно з моїми короткими записками, перші відвідини відбулися в четвер, 7-го липня, в день Різдва Св. Івана Хрестителя. Це було у так зв. тоді „східньому” Віндузорі, в залі Товариства Просвіта, де я виголосив відчит, а після того відбулися наради, на яких була порушена також справа зорганізування церковної громади. Маю написано, що зогляду на тодішні відносини серед української колонії в Віндузорі, я радив, щоб у „східньому” Віндузорі існувало світське просвітне товариство, а в самому Віндузорі

щоб зорганізувати церковну громаду. Другі відвідини відбулися в неділю, 24-го липня. Того дня, о год. 8.00 рано, я був на Богослуженню в Українській Православній Церкві в Дітройті (вечір перед тим я мав відчит в парафіяльній залі), а зараз по Богослуженню ми з парохом тої громади, о. Королишним, та з хором поїхали до Віндзору, де я відслужив Службу Божу в румунській православній церкві (співав хор з Дітройту). Після Богослуження й обіду відбувся мій відчит в домівці Народного Дому, на тему „Значення національної Церкви в життю народу”. Після відчitu відбулися дальші наради в справі зорганізування в Віндзорі української греко-православної громади. Там же існувала Церковна місія.

Згадую тут про це головно для того, щоб пригадати молодішим та новішим членам Громади, які скромні, а разом з тим які важкі були початки Громади, та як вона, дякуючи завзятій і щирій праці та жертвенності її гленів і ѿ. Парохів, поборола всі початкові труднощі й перешкоди та своїми осягами здобула собі місце серед передових громад Української Греко-Православної Церкви в Канаді. Згадую про це ще й для того, щоб дати признання членам-піонерам Громади і разом з ними в цей радісний день дякувати Богові, що їх пляни й заходи зперед 30 років не пропали марне, але розвинулись у сильну та здисципліновану громаду, якою є тепер Громада Св. Володимира в Віндзорі.

Передаючи Громаді щирій привіт і побажання, молю Господа, щоб Він благословив її на дальшу працю й розвій та щоб зберіг всіх її членів з їх о. Парохом у щастю і здоров'ю на многі літа.

З християнським привітом,

о. С. В. Савгук,

Принципал Колегії Св. Андрея в Вінніпегу.

**В ЦЕЙ ДЕНЬ РАДИМО
І ВЕСЕЛІМОСЬ...**

Всеч. о. прот. Ф. Керніцький,
парох громади

День 6-го жовтня 1963 р. день великої вроочистості, відкриття ново-збудованого Свято-Володимирського Храму в місті Вінзорі, стане важкою датою в історії Української Греко-Православної Церкви на сході Канади.

Для православних українців міста Вінзору, а особливо для старших членів пionерів українського Православного руху, цей день Урочистого Відкриття, стане днем заплати за їхні тяжкі і жертвенні труди. Їхні мрії здійснилися, стали реальними. Нам сьогодні треба признати, що вони зуміли, навіть з найтяжчих днях депресії, біля себе, згуртувати найкращих свідомих працівників, що своїми тяжко запрацьованими доларами поклали тривкі підвалини, вперше під церковну зали, що служила релігійним і національним потребам, а опісля під середнього розміру церкву.

В цих інституціях, провадилася щира праця ідейних, Отців-Парохів, урядів, членства як Громади, так і складових організацій Союзу Українців Самостійників, які тут повсякчас приміщуються. Громада з кожним днем зростала, так що 1955 року на надзвичайних зборах, що відбулися 30-го жовтня, порішила закупити нове, відповідне місце для нового храму і окремої зали, як Центра Культурно-Освітньої праці для молодого покоління.

День набуття нової площі, став новим визивом для нашої Свято-Володимирської Громади. Управа, як також і всі члени і прихильники, складали княжі жертви щоб побудувати релігійно-культурний центр, здигнути „Пам'ятник”, що був би гідним вкладом у канадійську мозаїку багатьох народів, дати можливість нашій молоді бути гордими зі своїх релігійно - національно - культурних інституцій.

Ця постанова стала дійсністю. Бог поблагословив щиріх працівників, дітей українського народу, за їхню любов і непохитну віру, спадщину своїх батьків та прадідів. На площі, біля головної артерії міста Віндзору, Текамсі вулиці пишається новий Святий Храм Божий, а біля нього Український Центр, для всіх наших національних і культурних потреб.

Дорогі Брати і Сестри! Дозвольте і мені та моїй Дружині, які ділили з Вами долю й недолю за послідніх одинадцять літ, також радіти й тішитися цими великими здобутками й успіхами в цей день, що Його Благословив Господь. Працюючи з Вами, ми віримо, що й ми вложили маленьку цеголку до цеї релігійно-культурної святині, на Славу Божу і на добро своїх духовних дітей.

Вкінці, нехай мені буде вільно подякувати Всесеснім Отцям-Парохам, що трудилися, орали цілину і засівали здоровим християнським зерном ниву людських сердець, Митр. Прот. Д. Д. Лещинові, пок. о. П. Галицькому, Прот. П. Запаринюкові, всім головам і членам зарядів, та всім членам, членкіням і симпатикам нашої Свято-Володимирської Громади. Молю Все Щедрого і Милосердного Господа, щоб і на дальнє допоміг нам продовжувати цю віддану щиру працю, Богові на Славу а українському Народові на користь. Закликаю Всіх Вас Браття й Сестри, ставаймо плече в плече і разом гармонійно працюймо тут у вільній Канаді. Вчім наших дітей любити Україну і ніколи не забувати за неї, любити свою мову, пісню, свою Святу Православну Віру та бути вірними синами і доньками канадійської держави.

Прот. Ф. Керніцький.

MICHAEL PATRICK
MAYOR

City of Windsor

EXECUTIVE OFFICE

To-day marks a proud and happy event for the members of St. Vladimir's Ukrainian Greek Orthodox Church in Windsor as you see the fulfilment of your dreams of the past few years in the opening of this beautiful new Church and recreation centre.

The members of the municipal Council of the City of Windsor as well as the citizens of this community join with me in expressing congratulations to the Rector, Very Reverend F. Kernisky, and the congregation of this church on this significant occasion.

Canada is conscious of the rights of our citizens to practice the religion of their choice and it is to your credit you have the faith, the zeal and the courage to erect a house of worship dedicated to the spiritual requirements of your people. Christianity has been a part of our way of life since the earliest days of our settlement some two hundred years ago, and this community now boasts of over one hundred places of worship.

Spiritual and material accomplishments very often go hand in hand and zeal for the sanctification of souls brings with it a personal relationship that helps sustain people in their everyday lives and herein will lie the benefits of the recreational centre provided for cultural and athletic events.

As Mayor of Windsor I am privileged to bring you greetings and the most cordial good wishes for success in all your undertakings and may the Giver of all good gifts continue to bless all of you.

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Michael J. Patrick".

Michael J. Patrick,
Mayor,
City of Windsor.

З нагоди цего Великого Торжества, Ново-Збудованої Церкви і Залі в Віндзорі, Онт., я сердечно витаю Вас Високопреподобний о. Протоієрею Ф. Керніцький, і Вашу побожну Громаду, і висловлюю велике признання всім православним українцям, що своєю щирою працею і жертвеністю довершили будову цеї Святині.

Я незмірно радію, що і я колись будучи в Дітройт пастором Церкви Св. Володимира міг помагати організувати цю Православну Громаду в Віндзорі в її початках.

Прийміть щирий привіт та найкращі побажання Вашій Ново-Збудованій Святині, в дальншому успішному розвиткові на добро нашому народові й на славу Богові.

Прот. о. Євген Королишин
з Дружиною.

ПРИВІТ І СПОГАД

„Діла добрих оновляться...”
(Т. Шевченко)

Вітаючи Вас, Дорогі Брати й Сестри, члени Української Греко-Православної Церкви Св. Володимира в Вінзорі, Онт. в цей великий день посвячення угляного каменя Вашої нової Церкви, я радіо цілим серцем із Вами, бо тішуся розростом та осягненням цілі православних українців у Вінзорі. Радіо невимовно ще й тому, що й мені, волею Божою, було суджено працювати з Вами на початках організування сталої парафії та побудови першого, власного будинку для Богослужб.

Тяжкі й гіркі були початки!.. А як тепер мило про них згадувати, радіючи наслідками праці гідних людей... Маленької горстки людей, але людей всеціло відданих ідеї Українського, не чужого Православя.

Горстка цих плугаторів - ідеалістів, зимою 1936 року, постановила, щоб на весні розорати порослий байдужністю церковний переліг у Вінзорі, та засіяти його рідним зерном... Але, крім щирого бажання, виконати цю постанову, всього іншого бракувало. То був час тяжкої депресії. Більша половина людей з цеї малої горстки, були без праці, на дпомозі. І ці бідніші з бідних, приносили останній малій гріш і „творили капітал” на будову Церкви, що зріс перед початком будови „аж до суми” \$16.00... Крім недостачі грошей, були ще й інші недомагання. Малороси і червоненькі глузували з нас. Чужинці, покрою „знаменських”, робили доноси на нас і нам відмовлено було кори-

стуватися румунською церквою. Свої „безпартійні партійники”, вичікували на плоті, бачити, „що то з того буде”...

На прою з цими перешкодами, до тяжкої, понад силі праці станули гідні памяті й пошани: Василь Турчин, Йосиф Лисий, Павло Степовий, Михайло Чаборик, Василь Бодюл, Теодор Касюрак, Теодор Шпитковський, Михайло Скоренький, Олена Венгер, Василь Гургула, Олекса Романів, Йосиф Степчук, Михайло Телєга, Петро Цебінь, Василь Гриньків, Яким Гайда, Дмитро Пухальський, Никола Кордаш, Лев Боднарчук, Микола Гавриляк, Павло Степцій, Степан Сенайко, Юліян Квасніцький, А. Момотюк, І. Побережний, І. Приймак, В. Калин, Никола Семенюк, І. Трач, Н. Кропельницький...

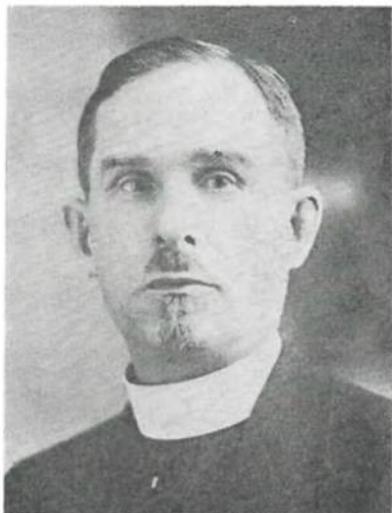
Сці імена тих, що перші клали основи на яких виросяла, а тепер за словами поета, оновилася Віндзорська парафія. В майбутньому, коли парафія відзначатиме якісь ювілеї — то буде згадувати імена теперішніх, гідних і великих працівників-будівничих нової церкви. Я вважаю моїм обовязком, згадати перших.

Радійте, Ендзорці в цей великий день! Маєте чим радіти. Маєте ідейний духовий провід. Маєте працьовитих парафіяльних урядників, маєте жертвенних членів. Це все с запорукою росту і розвою парафії.

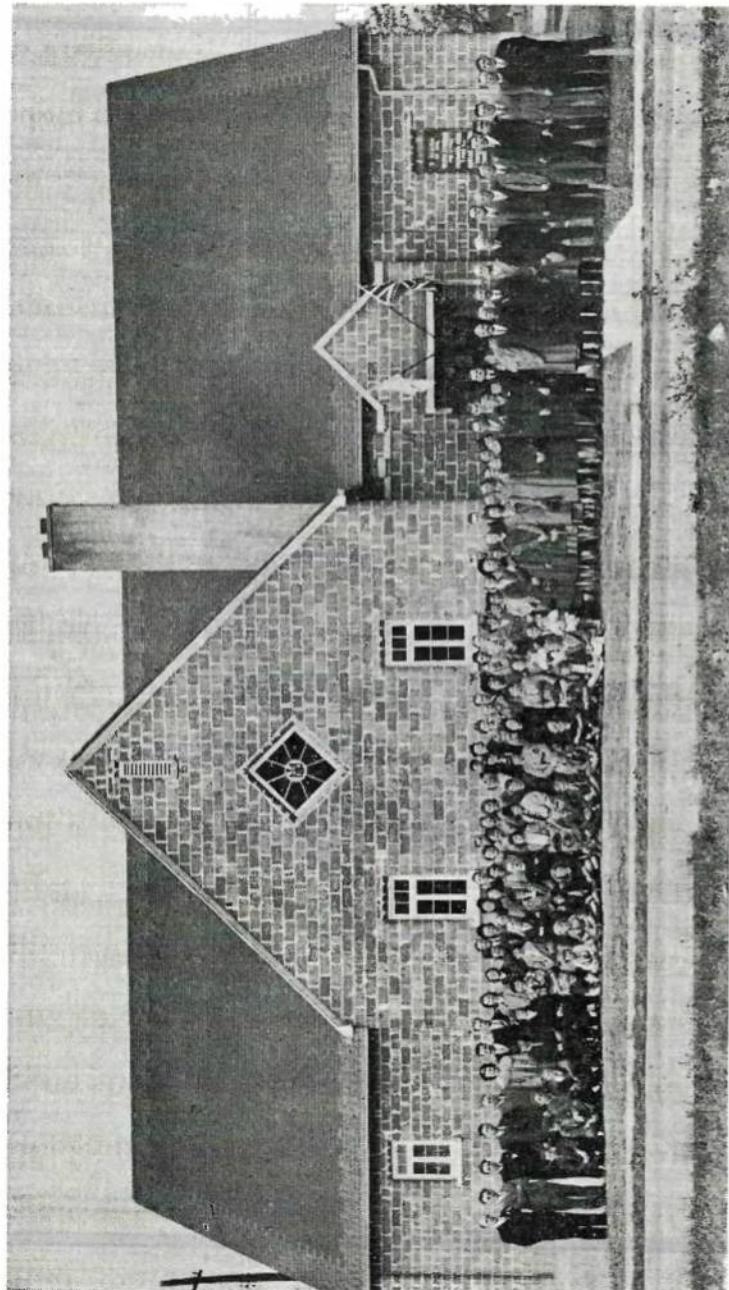
Сьогодні видно вже, що посіяне колись зерно було добре, те зерно впало на родючий ґрунт і дало стократний урожай. Бог благословив Вашу працю. Ото ж радіочи, спомянімо плугаторів, що вже відійшли у вічність, а гідно вшанувати тих, що ще живуть та працюють з Вами.

Ваш з любовю у Христі Ісусі,

о. Митрат Д. Д. Лещинин.

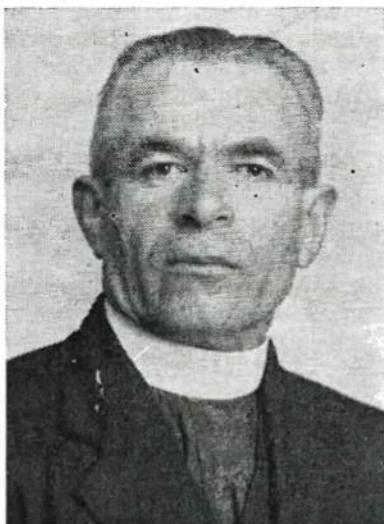

ВСЕЧ. о. П. ГАЛИЦЬКИЙ,
другий парох громади,
від жовтня 1938 — березня 1945 р.

Церковна громада, на чолі із новим парохом Всеч. о. П. Галицьким і головою Михайллом Чабориком, під своїм новозбудованим будинком в місяці жовтні 1938 року.

*МОІ СПОМИНИ
ЯК ПАРОХА
в Віндзорі, Онтаріо*

о. Прот. П. Запаринюк

В серпні 1945 р. за Благословенням Високопреосвя-щенійшого Владики Йоанна тепер Митрополита У. П. Ц. в Америці і рішенням Світлої Консисторії, призначено ме-не парохом до Віндзору до парафії Св. Володимира. В по-ловині вересня, я обняв душпастирські обовязки в парафії, по Всеч. о. П. Галицькому. Богослуження відпраздлювались у церковній Авдиторії, яка була збудована першим парохом, тепер у З'єдинених Державах Високопреподобним о. Мітра-том Д. Д. Лещинським. Авдиторія служила на Богослу-ження і на ріжні імпрези. Майже через чотири місяці да-вались чути голоси, краще було б щоб побудувати церкву, бо вірні не відчувають тої побожності під час Богослу-ження в залі, де відбуваються забави та інші імпрези по су-ботам.

І так на річних зборах 1945-46 років піднесено справу будови церкви. Справа нелегка, грошей нема, бо в листо-паді за старанням заряду де був головою Іван Трач, ку-плено резиденцію, де мешкає теперішній о. парох. Треба згадати, що ту хату знайшов тодішній старший брат бл. п. Василь Турчин, і її куплено тільки на моргедж. Громада мала трохи грошей. Рішення річних зборів про будову церкви набирало розголосу і ставало ясним, що Церква

повинна бути побудована. І так осінню 1946 р. вибрано будівельний Комітет і почалась збірка. Справа не легка, бо тут ходить про гроші. Надії не тратили, бо перші датки на будову церкви зложили українці з Лімінгтон, Онтаріо. Збірку переводив я як парох з бл. п. В. Турчином, головою тоді був Михайло Чаборик. Збірка принесла близько \$800.

Ця збірка дала заохоту членам Віндзорської парафії і вони самі почали складати жертви.

В 1947 р. приступлено до будови Храму Божого. Одні були задоволені, а другі ні. Правда, що всюди так водиться, однак за Божою поміччю і доброю волею членів та прихильників скінчено будову.

Осінню 1947 р. посвячено угольний камінь, а в жовтні 1948 р. відкриття Нового Храму довершив Владика Йоан Теодорович, теперішній Митрополит З'єдинених Держав Америки.

Яка радість була в вірних того дня, коли молились в новозбудованім Храмі, та дякували Всевишньому, що допоміг ім закінчити будову Нової Святині.

Щоправда, були труднощі фінансові, але ми уміли собі зарадити. Кожний член і прихильник позичив скільки міг, щоб заплатити компаніям, аби не повторилось те, що було в 1938 р. Гроші позичили члени і прихильники без процента на якийсь час.

З побудованням церкви громада здобула більше членів і прихильників. За рік сплачено довг, помальовано церкву, куплено дзвін, лавки і павук, який купила пані Олена Венгер.

Дорогі брати і сестри Свято-Володимирської парафії в Віндзорі, на чолі зі своїм парохом о. Прот. Ф. Керніцьким, ви взяли на свої плечі велику і тяжку працю будови більшого Божого Храму і авдиторії, Господь Бог Вам допоможе, як і мені допоміг в той час, коли я будував перший Храм Божий.

Велика честь і слава Вам, що так щиро трудились колись і трудитесь тепер для Своєї Рідної Церкви.

Свящ. П. Запаринюк.

**СЛОВО ГОЛОВИ
ЦЕРКОВНОЇ ГРОМАДИ**

**Володимир Вахна,
голова громади**

Настав радісний день. Засіяла радість між нами, бо сповнилась мрія, і повстала прекрасна будівля нової Української Православної Церкви в місті Вінзорі.

З цеї радісної нагоди, я, в імені церковного заряду, складаю подяку, і даю признання всім тим першими основателям цеї громади, всім тим пionерам за їх релігійну працю. Вічна пам'ять тим основоположникам, що вже немає їх між живими, а честь і хвала Вам всім членам, що пішли слідами передових громад. Наша громада є щасливою, що має в себе енергійного священика в особі Всеч. о. Прот. Ф. Керніцького. Всеч. о. Керніцький вложив дуже багато праці відносно будови нашої нової церкви. Він багато часу і труду вложив у виготовленні будівельного пляну, немало натрудився при переведенні збірки пожертв на будівельний фонд. Відносно духовної праці, о. Прот. Керніцький своєю лагідною вдачею нас полонив, придбав велике число членів, навчав нас бути жертвенними. Він ніколи не жалував труду і часу, щоб допомогти вірним свою порадою. Радійте Всечесніший Отче нині разом з своїми вірними, бо заплату велику бачите перед собою у виді ово-

чу того зерна, яке Ви посадили, і охороняли до сьогодні при помочі своїх вірних.

Належиться велике признання Жіночому Товариству ім. Лесі Українки при нашій громаді, що працювало роками над розвоєм нашої рідної Церкви. Кожного року Жіноче Товариство приготовляє святочні обіди, різні прийняття, улаштовує культурно-освітні вечерки, помагає в часі різних базарів, і т. п., — все це принесло велику матеріальну користь для церкви.

При церкві є: відділ С.У.М.К. — старший і молодший, відділ С.У.Н.Д., Кредитова Спілка, відділ Взаїмної Помочі, і молоде братство св. Володимира. Всі ці відділи роблять корисну працю для Церкви. Кожна із них віддає працю для потреб громадського і суспільного життя.

Тим членам Церковної Громади, які були в заряді громади і в будівельнім комітеті за минулих 8 літ належиться признання, що взяли на себе великий труд й працю, і відвічальність, складаємо найщирішу подяку.

При кінці бажаю висловити своє задоволення з міліх переживань, які я зазнав працюючи разом з Вами, як голова Громади за минулих 7 літ, і складаю подяку всім тим, що допомагали мені, та кооперували зі мною.

*Володимир Вахна,
голова Громади.*

**ЗАРЯД УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВІ СВ. ВОЛОДИМИРА
в Віндзорі, Онтаріо.**

Сидять зліва направо: Гр. Кривяк — фін. секр., Ів. Рижак — касієр, о. Прот. Ф. Керніцький — парох, В. Вахна — голова, Д. Месинюк — секр. рекордовий.

Другий ряд стоять зліва направо: М. Нагнибіда — господар, М. Ранівський — дорадча рада, С. Сенайко — Конт. Ком., Т. Ранівський — 1-ий заст. голови, М. Скоренький — дорадча рада.

Третій ряд зліва направо: Д. Лазарович — Конт. Ком., М. Німчук — 2-ий заст. голови, Ів. Римар — Конт. Ком.

СЛОВО ГОЛОВИ БУДІВЕЛЬНОГО КОМІТЕТУ

Никола Семенюк,
голова Будівельного Комітету

З нагоди посвячення угольного каменя нашої нової Церкви, я чуюся невимовно вдячний Богові, що дозволив мені дочекати цього великого дня. Дякую з черги Управі нашої церковної громади з припорученням котрої пишу оцих кілька споминів до пропамятної книги.

Так доля хотіла, що від самого початку 1929 року я опинився у Віндзорі де вже існувало зорганізоване українське життя при Народнім Домі й діяв Церковний Комітет. Тоді вперше відвідав Віндзор отець д-р С. В. Савчук, котрого я з паном Романом Стратійчуком мали шану витати на двірці і запровадити до дому панства Касюраків, а відтак бути на Службі Божій, яку він відслужив у Румунській Церкві.

Багато літ вже від тоді минуло. Українське церковне і культурно-освітнє життя у Віндзорі набирало різних виглядів. Були тяжкі часи, матеріальне існування організацій забезпечувалося різними імпрезами, а головно діяв аматорський гурток, до якого я мав честь належати від перших днів у Віндзорі. Уесь час ми всі мріяли про те, що єсе ж таки обстасини поліпшаться і ми дібемося до власного приміщення. Так і сталося, вже в 1937 році наша громада, зі сталим парохом Всеч. о. Д. Д. Лещином

приступила до будови власного будинку. Скільки то було радості, скільки надій і скільки клопотів. Наполеглива праця горстки відданих людей завершилась успіхом. З різних винаймлюваних пивниць і крамниць, ми ввійшли у свій дім.

Життя пішло вперед. Зростає церковна громада, розвиваються і діють культурно-освітні організації. Остаточно ми позбулися довгу і вже 1946 року приступаємо до другої стадії добудови церкви. Оцей поважний крок вперед рівно ж закінчився успішно і те все давало нам душевне задоволення і кращі вигляди на будуче.

Природний зрост громади, масовий переїзд українців із заходу Канади на схід і повоєнна еміграція з Європи, збільшили членство нашої громади до такої міри, що тодішня управа почала серйозно застановлятися над різними можливостями. Вже в 1955 році на зборах, покликано до життя комітет збирання фонду на купно відповідної площині під будову.

Головою комітету був п. Володимир Вахна а відтак до своєго виїзду з Віндзору п. Іван Ткачук. За старанням вище згаданого комітету підшукано і набуто відповідну площину і заангажовано архітектора. Загально відомо, що нова будова зачинається закопанням рискаля в землю, однак на ділі так воно не є. Оця наша будова, що сьогодні її відмічуємо посвяченням угольного каменя, забрала кілька літ наполегливої праці не лише членів будівельного комітету, але цілої громади з о. парохом Ф. Керніцьким включно.

Наші життєві вимоги, як церковної громади є дещо відмінні як були кілька десять років тому. Наша Церква стала твердинею живого українського слова тут на еміграції і як така мусить зберегти наше молоде покоління перед загладою. Тому при плянуванню цеї нової будови так дуже багато місця посвячено для молоді всіх віків.

Я чуюсь гордим, що я мав нагоду очолити будівельний комітет оцеї нової будови нашої Церкви і працювати з людьми в котрих була лише одна ціль, а саме виконання обовязків сумлінно, з посвятою і без нарікань. Вважаю за відповідне подякувати всім людям доброї волі, що так щиро відносилися до наших всіх закликів за фондами без котрих неможливо було б зреалізувати навіть скромних плянів. Ми взяли на себе і несемо величезний матеріальний тягар, однак він не буде тягарем, коли всі як один станемо плече в плече до спільноти праці. Невмоляма слабість

поклала мене до постелі на якийсь час. Обовязки голови будівельного комітету сповняв п. Йосиф Яворський, котрий рівно ж наглядав над будовою церкви і залі. Оцею дорогою складаю їому щиру подяку за працю понад його обовязки.

Радію, що ще між нами є так багато тих піонерів, що клали тривкий фундамент під наше церковне і культурно-освітнє життя і клоню голову в пошані перед пам'ятю тих, що вже відійшли від нас.

З нагоди цеї славної історичної хвилі посвячення угляного каменя нової Української Православної Церкви Св. Володимира в Віндзорі, передаю від себе і своєї родини сердечні побажання світлої і щасливої будучності. Нехай Всешишний Господь обдарує всіх нас своїми ласками і по-дасть нам згоду і єдиність на добро нашої Церкви і славу Українського Народу.

*Никола Семенюк,
голова Будівельного Комітету.*

Йосиф Яворський

В цей великий — торжественний день —
посвячення угляного каменя нового Храму св. Володимира у Вінзорі, ми, Управа Церковної громади, висловлюємо нашу найщирішу подяку Вам пане Йосифе Яворський, за Вашу щиру і віддану працю при будові нашої святині, для котрої Ви віддали своє знання, труд і як добрий керівник довели її до щасливого кінця.

Нехай же Господь обдарує Вас своїми, щедрими ласками, а від Української Православної Громади прийміть вповні заслужені признання і широко-сердечну подяку. Велика вдячність Вам!

ЗА УПРАВУ ЦЕРКОВНОЇ ГРОМАДИ:

В. Вахна, голова *Д. Месинюк, секретар*
о. Прот. Ф. Керніцький, настоятель.

БУДІВЕЛЬНИЙ КОМІТЕТ

Перший ряд зліва направо: Н. Костинюк — касієр, О. Яворський — рекорд. секр., о. Прот. Ф. Керніцький — парох, Н. Семенюк — голова Будівельного Комітету, В. Вахна — голова громади.

Стоять зліва направо: Є. Король — фінан. секр., М. Телега — член В. Паркс — член, Н. Старух — член, Б. Федчун — заст. голови, М. Чаборик — контролер.

Іван Дворак,
наглядач при будові (супервайзор)

Перший штих землі під будову нової святині, дня 21 вересня 1962 року в годині 10.30 рано, довершили: о. Прот. Ф. Керніцький і мейор міста Віндзору, Михайло Петрик в присутності гуртка членів.

**ОСНОВНИКИ-ПІОНЕРИ ЦЕРКОВНОЇ ГРОМАДИ СВ. ВОЛОДИМИРА
в Віндзорі, Онт.**

Перший ряд зліва направо: пані М. Трач, пані А. Момотюк, пані М. Телега, пан Т. Касюрак, пані В. Чаборик, пані П. Гавриляк, пані М. Бодюл.

Другий ряд: пан М. Чаборик, пан А. Момотюк, пан М. Телега, пан Я. Гайда, пан П. Цебінь, пан Н. Кропильніцький, старший брат, пан Н. Семенюк, пан М. Скоренький.

ІСТОРІЯ ГРОМАДИ,
як і коли повстало Українська Православна Церква
у Віндзорі і деякі світлі
й сумні хвилини з її понад
30-літнього життя!

Михайло Чаборик

Все що існує на світі, має свій початок!

Навіть кожна людина приходить на той світ малим немовлятком, і перший період свого життя перебуває під найстараннішою опікою матері, чи опікунки. Щойно з бігом часу, набирає сили, виростає і стає в ряди громадсько-суспільного життя, і працює більше або менше корисно, а дуже часто й шкідливо, таке саме діється з кожною організацією, без різниці: світською чи релігійною.

Початок, звичайно дає одиниця, або кілька однако думуючих одиниць, які відтак стараються ту свою думку чи ідею, якнайбільш поширити й розповсюдити. І коли їхня ідея є оперта на здорових і тривких підвалах, вона в короткім часі може захопити все громадянство даної околії, цілого краю, а навіть і всього світу, як прим.: Організація „Червного Хреста”, „День Матері”, і т. д.

І коли 45 років тому назад, невеликий гурток свідомих й відважних пionерів, при Божій помочі, покликали до життя Українську Греко-Православну Церкву в Канаді, перед якою були великі й важні завдання, чи хтось з тих пionерів, основоположників міг тоді сказати, або предвидіти, що перед нею є така світла будучність, яку ми бачимо тепер?

Але тому, що та ідея була оперта на тривких і здорових підвалинах, вона прийнялась. Вона на наших очах зростала і дальше росте. Вона живе і буде жити, як довго живе український народ.

Наша Українська Православна Церква в Канаді, як рідна мати збирає своїх дітей, вчить їх любити Бога і сповнити закон його. В ній ми здобуваємо найвищі моральні варності, що ведуть нас до спасіння. В ній ми і наші діти, слухаємо Богослуження й науку в своїй рідній мові та віднаходимо культуру славних наших предків, яка проявляється в наших гарних обрядах і звичаях.

При нашій Церкві, ми зберігаємо й продовжуємо наше релігійне, культурно-освітнє і народне життя.

І сьогодні, сміло можна сказати: відберіть в нашого народу Українську Православну Церкву, і він перестає існувати, як окремий народ. За кілька років і сліду не стає по ньому.

Отже за всяку ціну бережім нашу, святу, Православну Церкву, як найдорожчий скарб, як ока в голові. Бо що варта людина на тім світі без очей? Вічна калікою непотрібний тягар для суспільства. А ще більшою калікою стає народ, який затратив свою віру, свою рідну Церкву.

І коли на сторінках нашої преси, час до часу появляється щось ніби „статі”, де несвідомі „автори” критикують наших світських провідників і приписують ім непростимий гріх за те, що вони покликали до життя Українську Православну Церкву в Канаді, віддали свою працю і труд для неї, і що якраз тим причинились до упадку світських організацій, що занедбали її забули про них, то видно, що ті бідні „автори” ніколи не застновлялись над дійсністю.

Бо хто дивиться на світ отвертими очима, той бачить і мусить признати, що в теперішню пору, як би не наша рідна Церква, яка притягнула й пригорнула до себе нашу молодь, наш цвіт, то ми б опинились там, де всі інші світські організації, які втратили віру і викинули Бога із своїх сердць.

Тут в Канаді, чи в Америці, ми мусимо шукати різних способів і підходити до нашої молоді так, щоб вона впovні зрозуміла нас. Треба за всяку ціну вщеплювати в їхні серця любов до українського народу, до своєї рідної Церкви і до всього, що нам рідне й дорогое, в зрозумілій для неї мові. В першій мірі, треба за всяку ціну шукати всіх можливих способів, щоб навчити її своєї української мови, але ми не сміємо, і нам не вільно залишити на поталу тих ді-

точок, що з якихсь причин не могли, чи не мали змоги навчитись української мови. На це могли скластись різні причини. І якраз про них, нам не вільно забувати, а рятувати їх, доки ще не пізно.

І власне, наші священики в недільних школах, виконують ту велику й відповідальну місію. Вони на кожну неділю в році приготовляють відповідні лекції і познайомлюють зі Святым Письмом і історією своєї рідної Церкви, та всіма можливими способами заохочують їх до своєго рідного.

А будьмо певні, що через тих діточок, врятуємо і деякотрих батьків, які вже були пропавші для нас... А врятувавши їх, виконаємо велике діло перед Богом і своїм народом.

Перед Українською Православною Церквою в Канаді, є велике завдання, тяжка до виконання місія, яку то наше священство, під вмілим і добрим проводом Високо-преосвящених Владик наших, стараються виконати і виконують. Треба тільки піти їм на зустріч, а не критикувати без найменших причин...

Мусимо також признати, що схід Канади не був та-кий щасливий, як українці на заході. Там культурно-освітнє і церковне життя, почалось значно скоріше тому, що в західних провінціях, так на фармах як і по містах чи містечках, українська еміграція була більш скучена. Там також перебувала вся наша тодішня інтелегенція, яка давала всьому провід і заохоту.

Схід не мав того щастя. Східна Канада довгі роки жила відрубним, окремим життям. На сході в індустріальних містах, через довгі роки, велику ролю грали наші яничари-большевики. Вони тягнули в свої ряди всіх, кого ім вдалось, і в той самий час, старались не допустити до зорганізування товариств, поглиблення національних чи релігійних поглядів. Коли ж були де які спроби, вони їх розбивали.

Таке було і в нашім Віндзорі!

Коли в місяці травні 1926 року приїхав організатор Запомогового Т-ва Взаїмна Поміч, п. В. Довганик, і було скликане віче в тій справі на Вайндат вул., то большевики розбили його, перебрали провід у свої руки і голосили свої комуно-большевицькі ідеї. А організатори Взаїмної Помочі були змушені із соромом опустити винаймлену залю.

Таке було в 1929 році, коли на запрошення Т-ва Українського Народного Дому, приїхала до Віндзор сенаторка,

Олена Кисілевська. Народний Дім винайняв залю в Прінц-Едвард школі, і тільки що віче зачалось, большевики розбили його, ще й покалічили одного нашого члена. Справа опинилася в суді, і процес тягнувся більш як пів року.

Кілька років пізніше, розбили також віче генерала В. Сікевича і т. п.

Помимо того, в травні 1926 р. зорганізовано 6-ий відділ Взаємної Помочі, який і до сьогодні існує. Також в першій половині 1926 р. зорганізовано Т-во Український Народний Дім, а два роки пізніше, відділ Союзу Українок Канади. І ці три товариства, через повних дев'ять років містилися разом в однім приміщенню, спершу на Текомсі, а пізніше на Марійон вулиці.

Український Народний Дім, як на ті часи, робив надзвичайно, велику культурно-освітню працю. Спроваджували різних визначних бесідників з відчитами. Зайніялись зорганізуванням школи українських танків В. Авраменка. Аматорський гурток, під проводом п. Д. Сапливого, а відтак під управою п. М. Чаборика, кожного сезону виставляв гарні історичні й побутові драми в залі під французьким костелом при Оттава вул. Закупили гарну і в добром місці площа під будову за \$3.000.00. Вже були виплачено понад \$2.000.00, вже було зроблено плян будови і вислали до міста просьбу о дозвіл, та несподівано стрінулись з непередбаченими перешкодами. Цей раз, зі сторони наших братів-католиків, які зібрали петиції від сусідних мешканців, і заборонили нам будувати, тому, що ця будова мала бути на тім самім бльоку, недалеко католицької церкви.

Пізніше прийшли роки депресії. Дальших рат за площею не було чим платити, завинили до міста податок за кілька років, і місто забрало площу від Товариства і продало.

Про Українську Греко-Православну Церкву в Канаді, перший раз було порушено і обговорено на Річних зборах Т-ва Українського Народного Дому, дня 19-го січня 1927 р. На тих зборах, вибрано комітет з трьох людей, який мав розвідати і засягнути інформації в Консисторії в Вінніпегу, як організувати Українську Православну Громаду і де можна дістати священика?

І за старанням цього комітету, вже дня 3-го квітня 1927 р. приїхав до Віндзору Всечесніший о. Петро Білон, який сповняв тоді місійну працю на сході, і відправив перше Богослужіння в українській мові, що зробило на всіх присутніх надзвичайно велике й радісне враження! До

цієї пори, ніхто не чув і не хотів вірити, що цілу Службу Божу можна правити в своїй, рідній мові.

Це перше Богослуження відбулось в Румунській Церкві на Піррі вул. Того самого дня вечером в залі під румунською церквою, відбулися основуючі збори Церковної Громади, вписалось 33 членів і членок та вибрано управу, до якої ввійшли: Осип Лисий, Йосиф Олійник, Василь Турчин.

На тих зборах, крім о. Білона, був присутній о. Нижанківський з Детройту і він обіцяв новозорганізованій громаді свою тимчасову поміч.

Кілька днів по зборах у Велику суботу, він приїхав і посвятив членам паски. По великомісничих святах приїхав знов, зорганізував хор і вчив церковних й світських пісень. Два рази відправив Богослуження в англіканській церкві, і після того несподівано від'їхав до Бафало, Нью Йорк, а о. Білон в міжчасі від'їхав в західну Канаду до Вінніпегу. На сході, крім о. Слюзара в Монреалі, не було більше наших священиків. І справа новозорганізованої громади (місії) у Віндзорі, існувала тільки на папері.

Правда, три рази відвідав нас голова Консисторії о. Савчук, відправив Богослуження, виголосив цікаві й повчаючі відчити, підтримав нас на дусі, обіцяв при найближчій нагоді прислати священика, і знов на тім все кінчилося. Священиків тоді було дуже мало, і на схід ніхто не відважився їхати... Приїздив також два рази, адвокат Т. Гуменюк з Торонта, розказав нам, як на заході наші церковні громади розвиваються, як і чому повстала Українська Православна Церква в Канаді, що схід тому лишився по заді, бо бракує священиків і т. д.

В 1932 році, до Детройту на парохію приїхав Всеч. о. Євген Королишин. Він за короткий час зорганізував в Детройті сильну громаду, вишколив першорядний мішаний хор з котрим часто виступав на ріжних імпрезах, і здобував велику рекламу для Церковної Громади, зорганізував школу музики на дутих інструментах (около 50 хлопців), а крім того, радо прийняв запрошення Віндзорської громади, і в 1933 році на самий Великдень рано, приїхав до нас враз із своїм церковним хором, відправив урочисту, Воскресну Службу Божу, посвятив паски, а проповідь на тему: „Воскресіння Христове і визвольні українські змагання”, виголосив о. М. Подольський, який припадково пereбував тоді в Детройті.

Опісля, кожної другої неділі, о. Королишин правив у нас Службу Божу в баптистській церкві на Алберт вул. Але

наші люди, не відносились ще тоді до церкви щиро. На Богослуження, все менше людей приходило, часом Детройських співаків було більше, як наших вірних.

Раз приїхав о. Королишин з цілим своїм мішаним хором і школою музики (около 40 молодих хлопців, що грали на дутих інструментах), і дав нам прекрасний концерт в залі, під французьким костелом, при Оттава вул. Всі, що були на тому концерті, не могли налюбуватись і надивуватись здібностям українського православного священика. Він самий грав на піяно, самий диригував хором ще й сольно баритонове співав самий.

Трохи пізніше, зорганізував мішаний хор у Віндзорі, приїздив раз на тиждень, відбував проби співу, і все виглядало добре. Здавалось, що тепер вже напевно Церковна Громада оживе й піде вперед... Та по кількох тижнях показалось, що ми безсильні. Причина? Фінанси!.. Як вже було згадано, це були роки тяжкої депресії. Ніхто не працював. В церкві на тацу мало що давали. Так, що не тільки винагороду за труд і працю священикові і хористам, але навіть коштів подорожі не було чим покрити.

До того рік перед тим, на Іст-Віндзорі, створилося нове Т-во Просвіта, яке перебрало всю працю включно з диригентом, співацько-драматичним гуртком і Темпел Театр, що був зарентований Народним Домом.

Деякі члени тодішньої Просвіти, включно з головою, неприхильно відносились до Української Православної Церкви.

І зваживши те все, члени Народного Дому і Української Православної Громади (місії) у Віндзорі, прийшли до переконання й заключення, що треба піддатись. Подякували о. Королишину і Детройській громаді, за їхню дотеперішну поміч, і стали вичікувати кращих, догідніших часів.

Народний Дім і Т-во Просвіта, дальнє існували окремо. Одні в західній частині міста, а другі в східній.

В місяці січні 1935 р., за порадою представника Східної Екзекутиви С. У. С., Всеч. о. Д. Д. Лепицішина, Український Народний Дім зістав зліkvідований. Все майно, як гардероба, бібліотека, інвентар і т. п. передано до Т-ва Просвіти. Всі члени, автоматично стали членами Просвіти.

Зістав також зліkvідований відділ Союзу Українок Канади і Церковна Громада (місія).

Нова управа Церковної Громади св. Володимира, що була вибрана 1936 року, постановила за всяку ціну відновити церковне життя.

В тій справі вдались до о. Лещишина, який був тоді парохом в Торонті, і він порадив нас, щоб зараз написати прохання до Консисторії о надання нам стального священика. І якщо наша громада згодиться, він за згодою Консисторії, готов прийти до нас. Але старання робити якнай-скорше.

Одержанавши такого листа, секретар громади зараз скликав Надзвичайні збори, на котрі явилось 17 членів. До президії вибрано: Т. Касюрака і М. Чаборика. Відчитано листа від о. Лещишина і поставлено питання, чи маємо старатись стального пароха і щоб о. Лещишин був ним. Першого вечора по дискусії не дійшли до нічого. Декотрі члени пропонували відкинути ту справу і забути про все. Вони доказували, що нас є замало і що не будем в силі втримати священика і т. п. Однаке президія не допустила до того. Збори відложені на один тиждень.

На слідуочі збори, прийшло вже 21 членів, і по довших дискусіях був поставлений і підтриманий внесок, що: Українська Православна Громада св. Володимира у Іст Віндзорі, годиться, щоб о. Лещишин був нашим стальным парохом.

Про ухвалу зборів, повідомлено о. Лещишина і Консисторію, священик мав приїхати до нас 16 жовтня.

Збори продовжались кожного тижня аж до приїзду священика. Пороблено всі потрібні приготування. Підшукали відповідне помешкання, купили деякі потрібні речі до хати. Винайняли англіканську церкву на Кеділак вул. на перше Богослуження, розіслали повідомлення і запрошення до сусідніх громадян, і нетерпеливо чекали дня 16 жовтня 1936 р.

Всеч. о. Лещишин приїхав день перед тим, то є в суботу перед вечором враз із своєю родиною.

Прийняття для них приготовлено в домі секретаря, панства Чабориків, де на них чекали члени церковної управи і другі.

В неділю, 16 жовтня, англіканська церква була майже заповнена вірними й цікавими. Прибуло багато гостей позамісцевих: з Детройту, Лімінгтону, а навіть з Торонта. о. Лещишин, своїм теноровим голосом попросту чарував всіх. Всі молитви читав виразно й повільно. Виголосив реїгійну патріотичну, повчаючу проповідь, закликав до зго-

ди й любови та запевняв що перед Вінзорською громадою є світла будучність. *I не помилився!*

Після Богослуження відбувся спільний обід, приготовлений жіночим Т-вом ім. Лесі Українки в приміщенню Просвіти на Друлард вул., там виступали бесідники свої і позамісцеві, і всі бажали найкращих успіхів Вінзорській громаді і парохові о. Лещинові.

На слідуочі Богослуження ми винайняли Румунську церкву на Піррі вул. і там мали Богослуження кожної неділі від год. 11.30 перед полуноччю. По якімсь часі, показалося, що це зовсім не практичне для нас, тому, що румуни дуже часто мали деякі свої треби, які затягались до полуноччя, і з тієї причини, наші члени почали знеохочуватись. На Богослуження чимраз менше людей приходило, і в другій половині місяця січня 1937 р. ми вибралися з румунської церкви, а винайняли маленьке приміщення на Друлард вул. Там збудували престол, жінки пошили відповідні заслони на вікна, бо переходячі діти і старші заглядали, посмішкувались і перешкоджали нам в Богослуженню.

Ми бачили їй прийшли до переконання, що так даліше бути не може. Якщо довше будемо продовжати наше життя в тім приміщенню ми будемо животіти і за якийсь час знідіємо і пропадемо зовсім. А як хочемо жити й розвиватись, мусимо вийти на чисте поле і за всяку ціну збудувати свій дім, свою церкву. Хочби тільки чотири стіни і дах, але щоб своє.

В місяці березні 1937 р. було скликано Надзвичайні збори Церковної Громади і Т-ва Просвіти в справі будови Церкви. Декотрі члени Т-ва Просвіти домагались і пропонували будувати залю для Просвіти, а священик коли схоже може там відправляти. І будинок, щоб був власністю Просвіти. Однака о. парох і члени церковної громади доказували, що такого ніде нема, щоб церква містилась при світськім товаристві, а противно: при Церкві можуть примищуватись різні товариства.

І по довших дискусіях, було рішено: що будуємо каплицю і залю для культурно-освітньої праці, яка рівночасно має служити на Богослуження, відсушуючи бічні двері до каплиці. Будинок має бути власністю: Української Православної Громади св. Володимира у Вінзорі, а не в Іст Вінзорі. І коли виплатиться ту частину, мається докінчити добудову церкви.

Вибрано Будівельний комітет з трьох людей, а саме: П. Степовий, В. Турчин і В. Гургула.

Хоч Церковна Громада мала вже частинно виплачений лот на Друлард вул., але цей лот був замалій і не-відповідне місце під церкву, тому припоручено Зарядові і Еудітельному комітетові підшукувати краще й вигідніше місце під будову церкви, що й зроблено. Виміняли лот на розі вул. Семіонол і Гікори. Архітект виробив плян, і вже в половині місяця червня, маючи в касі \$16.00 і \$450.00 в деклараціях (і Т-во Просвіта позичило \$170.00), приступлено до будови, що мала коштувати від 16-20 тис. доларів.

В той час з наших членів, ще мало хто працював, тому самі копали фундамент і пивницю, самі мішали і заливали цемент, самі носили й клали бльоки, найняли тільки одногод плаченого муляра, який провадив і показував, як їх класти. Також всю будівничу роботу робили самі.

І вже в неділю 15 серпня, відбулось посвячення угольного каменя. Службу Божу відправлено під голим небом. Зійшлося багато людей на це свято. Деято тільки з цікавості, а деякі стояли по другій стороні вулиці і сміялись. На це свято, прибули з Детройту „Січовики“ в уніформах і з пралором, під проводом п. М. Бойчука, які своєю пристністю прикрасили його і дали нам більшої заохоти.

Зараз по посвяченню, всі ще з більшим завзяттям взялись до праці. Наш парох о. Лещин, був цілим рушійним мотором. Він заохочував і підтримував на дусі. Самий іздив і виседнував будівельний матеріал в компаніях, підганяв, щоб будівельний матеріал якнайскорше зу жити, вставити на місце і т. п.

А дня 24 жовтня 1937 р. прибув до нас перший раз Архиєпископ І. Теодорович з Філадельфії, і відбулось посвячення каплиці й залі. В Архиєрейськім Богослуженню асистували: Всеч. о. прот. М. Запаринюк з Клівленд і місцевий парох о. Лещин.

Перед входом до залі, старший брат п. В. Турчин, із сльозами в очах вітав дорогоого Владику хлібом й сіллю, а побіч нього стояли п'ять хлопців-сумківців в козацьких одностроях і шаблями в руках!

Високопреосвящений Владика Іван, дякуючи за хліб і сіль сказав: Мені здається, що я сьогодні в столиці України Київі, де мене вітають наші вояки... А в дверях новозбудованої залі, парох о. Д. Д. Лещин третячим голосом промовив: Благослови Владику дім цей і цю невелику Христову громаду, яка своїми руками здвигнула його.

В часі Богослужження, церковна авдиторія і балькон, по береги заповнена вірними і зацікавленими, що прийшли

побачити нашого Владику, почути його науки і оглянути осяги невеличкої громади.

По Богослуженню був спільній обід. Промови, привіти, побажання і т. п. Представник міста Вінзору, Др. І. Яців, перетяг стяжку на сцені, і в імени мейора міста, побажав найкращих успіхів на будуче.

Вечером, на сцені в новозбудованій залі, була виставлена історична драма „Невольник”, яку приготовив режисер п. М. Чаборик. Авдиторія знов заповнена по береги. Управа і о. парох, хоч перемучені, однак радили, дивлючись, які успіхи їхньої тяжкої праці.

Візитація Владики увінчалась надзвичайно — величним моральним успіхом. Декому виглядало, що аж тепер громада виплила на чисті води, що можна буде віддихнути. Так виглядало...

Однак зараз на другий день нова журба, новий клопіт. Компанії, які доставляли будівельний матеріал, котрим обіцяно платити половину при доставі, а решту по скінчення будови, зголосились за грішми. Вони думали, що з такої великої урочистості, ми зібрали бодай кілька тисяч. Яке ж було їх здивування й розчарування, коли їм дано \$200.00. Вони почали грозити, зажадали спільніх нарад із Зарядом і якоїсь запоруки на повну суму. О. Лещинський даліше запевняв їх, і обіцяв що гроші скоро будуть. Сказав, що він знає одного чоловіка на фармах в Сімку, Онт., який напевно позичить потрібну суму грошей, треба тільки туди поїхати. Компанія, заоферувала своє авто і шофера, і вимагала, щоб зараз їхати. Поїхали — і повернули з нічим. Ще гірше розчарування.

За кілька тижнів відбули великий „Базар”. Знов передали \$200.00, але це все зерно піску в море. Ситуація що день гірша. Вже й священикові нема чим заплатити. Аматорський гурток, під проводом М. Чаборика, кожної неділі давав вистави на сцені. І хоч людей все повна заля, та користи мало. Приходили цілі родини з дітьми, забирали по п'ять і більше крісел, а при дверях кидали по 5 - 10 центів. „Депресія”, так кожний виправдувався.

Врешті впав перший сніг, потиснули морози, в залі зимно, нема чим і в чім палити, бо не було ніякої системиogrівання. Аматори на сцені замерзали, публіки щораз менше, доходу крім збірки на тацу в церкві ніякого. А в перших днях місяця грудня, парох о. Лещинський заявив, що за два тижні від'їздить на парохію до Зединених Держав Америки, що й сталося.

З Консисторії отримали відповідь, що другого священика не дістанемо скоріше як в осені 1938 р.

Громада найшлась в тяжких умовах. Компанії довідавшись, що священика нема, ще більше почали натискати за грішми, яких ні звідки було роздобути. Вони закидали нам, що іх ошукано, що замість Церкви, ми збудували залю. І виставили її на продаж, хотіли замкнути, і т. п. А в місяці лютому 1938 р. справа опинилася в суді.

Наш адвокат І. Яців сказав нам, що коли в часі розправи в суді ми не будемо мати якогось священика, щоб презентував нашу громаду, ми напевно програєм. І тодішній голова громади, п. М. Чаборик, вже пізно вночі, телефонічно порозумівся і запросив Всеч. о. М. Запаринюка з Клівланду, Огайо, який приїхав на час, представився в суді, як заступник Архиєпископа Івана Теодоровича, сказав, що громада наша напевно дістане сталого священика в осені і просив компанійного адвоката бути трохи терпеливим, а все буде добре.

І на тій підставі, суддя відкинув домагання компанійного адвоката, щоб наложити „Лін”, але змусив Церковний заряд до підписання умови, що: кожного місяця ми будемо платити їм по \$50.

Це була деяка полегша для громади, але від тепер треба було старатись, щоб кожного місяця десь роздобути \$100 для тих двох компаній, а ми ж мали десяток інших, менших компаній, які також натискали і не давали спокою, і їх треба було якось заспокоїти.

Церковна управа, при помочі Т-ва Просвіти і Жіночого Т-ва ім. Л. Українки, вибивались із сил, робили що могли. Кожної суботи устроювали забаву, а в неділю Аматорський гурток працював на сцені.

Декотрі менш загартовані члени зневірились, стали з боку, а решта робили, що могли, і вірили в кращу будучість.

До Консисторії висилали розпучливі листи, просили священика і як можливо, фінансову поміч. Голова Консисторії о. Савчук на спільнім свяченім у Вінніпегу зібрав кілька долярів і прислав нам. І хоч то була мала сума, але вона підтримала нас на дусі. В тім самім листі о. Савчук потішив нас, що вже не довго, що в осені напевно дістанемо нового священика. І дійсно, слова дотримав.

В жовтні 1938 р. Консисторія призначила і присЛАЛА нам нового священика Всеч. о. П. Галицького, який в до-

датку до своїх обовязків, погодився провадити Українську школу при Т-ві Просвіта і вчити хор. Два рази тижнево відбував проби співу, а кожного вівторка вечером, виголошував цікаві лекції й відчити для старших.

За його порадою, громада затягнула так звану „ланчюкову позичку” в своїх членів і прихильників. Сплатили всі довги компаніям і притім дістали від них добрий опустя жертву на Церкву.

Рік пізніше вставили відповідну систему огрівання, затягнули другу позичку на суму \$3.500, і аж тоді церковно-громадське життя почало йти нормальним ходом.

І коли в місяці березні 1945 р. о. Галицький, на власне бажання відіїздив на парохію до Чікаго, Ілл., то в день його прощання, започаткували збірку на докінчення будови Церкви і зібрали \$1,600.00 в готівці і деклараціях. Всі попередні довги, були вже сплачені.

Після виїзду о. Галицького, через кілька тижнів обслугував нашу громаду о. Ю. Щукорник, три рази був о. М. Юрківський, а в вересні Консисторія прислава нам о. П. Запаринюка.

О. П. Запаринюк, приїхав до Віндзору в найкращий час. Тоді всі працювали, заробітки були добри. Церковна заля і каплиця викінчена,ogrіта, без одного цента довгу, ще й в касі було більше \$2,000.00 готівки, як фонд добудови церкви, і те все дало заохоту й енергію новому парохові, розвинути свій хист в збиранню фондів на добудову Церкви, в чому він дійсно показав свою здібність і за короткий час приступлено до докінчення будови — хоч не таєї, як декотрі члени хотіли. Було бажання докупити ще один лот в сусідстві і збудувати велику й вигідну Церкву, але збудували таку, що вже в короткім часі показалась затісна. Докінчили будову в 1947 р., постарались дзвони, лавки, розмалювали в середині, заплатили всі довги і виглядало, що все в порядку. О. Запаринюк був у Віндзорі 6 і пів року, і в березні 1952 р. виїхав з Віндзору.

Від 1-го квітня, до кінця серпня 1952 року, нашу громаду обслугував о. Г. Криштанович, який тільки що приїхав з Європи.

По відізді о. Запаринюка, наша громада вислава до Консисторії прохання, щоб надала нам молодого, канадійського виховання, священика.

Консисторія прийняла і задоволила наше прохання, і від дня 1-го вересня, 1952 року, обслугу громади обняв молодий, енергійний священик, Всеч. о. Ф. Керніцький. Він зараз зорієнтувався в ситуації, насамперед зорганізував і запровадив систематичну, недільну школу, в якій вчить добродійка Керніцька при помочі кількох учительок і учителів. Школа поділена на 8 клас, учаща до неї кожного року від 130—150 дітей, почавши від п'ятого року життя до студентів університету включно. З початку, через кілька років, о. Керніцький самий приготовляв лекції на кожну неділю, а тепер дістає готові лекції з Консисторії в двох мовах, українській і англійській.

Взяв нагляд над організацією молоді СУМК., яка все доповнюється учнями з недільної школи, викладає їм цікаві й поучаючі лекції і т. п.

І треба признати, що о. Керніцький в цілості віддає себе в користь Церковної Громади і світських, братніх організацій, що містяться при нашій церкві. Хоч ту працю не всі хочуть бачити, і не вміють, чи не хочуть її оцінити. Через молодь, громада значно зросла в членство. Кожного року вписуються нові члени. Цього, 1963 р. зорганізувалось молоде братство, яке постановило працювати в користь нової церкви.

І коли за о. Запаринюка, церква виглядала завелика, то з приходом о. Керніцького, за короткий час, показалась затісна. Зимовою порою і в більші свята, мусимо класти голосники в залі, щоб діти і старші могли слухати Богослужіння і цікаві та дуже повчаючі проповіді о. Керніцького.

З тої причини, церковна управа і о. парох, на місячних зборах, дня 30-го жовтня 1955 р., внесли пропозицію, щоб розглянути і підшукати відповідне місце під будову нової церкви. Було вибрано комітет будівельного фонду на чолі з п. В. Вахною, який найшов гарну площа при головній вулиці Текомсі. Почали кампанію за збіркою фон-

Стара церква

дів і до року заплатили повну суму понад \$5,000.00. Справдили архітекта з Торонто п. Ласька, який розмірив і сказав, що на тій площі нема місця будувати таку церкву й авдиторію, як ми хочемо. В тій справі були скликані надзвичайні збори, які дали дозвіл комітетові шукати більшу й вигіднішу площа. По довгих трудах, при помочі мейора міста, М. Петрика, вдалось виміняти попередню площу на більшу, подвійної величини, при тій самій вулиці й за доплатою кілька тисяч доларів.

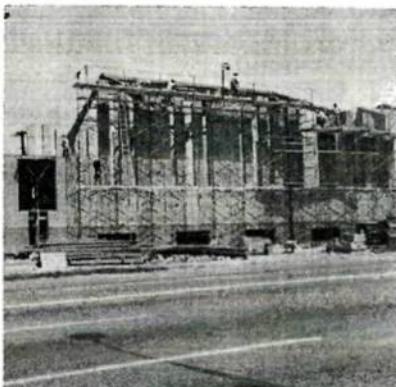
Почали кампанію за збіркою фондів на будову. Забрали багато часу, поки члени вибрали стиль нової Церкви, та поки архітект Ласько виробив пляни, та дістали від міста дозвіл на будову.

А дня 3-го червня 1962 року, відбулося посвячення площи Високопреосвященним Владикою Михаїлом з Торонто і сусідного духовенства. Члени комітету, під проводом Йосифа Яворського вичистили площу, збудували тимчасовий, критий престіл, прибрали зеленню і квітами, також збудували і прикрили цельтом приміщення для всіх людей, постарались голосники і відповідну кількість крісел, так, що Владика в своїй промові сказав, що це перший раз в життю, він бачить таку велику й старанну працю церковної громади. Під час посвячення площи, закопано під будучий престіл грудку землі з під Церкви св. Софії в Києві, що її привіз і передав д-р М. Строка, відвідуючи Україну в 1961 році. Передав також кусок цегли з під토ї Церкви.

Зараз по Богослуженню й посвяченню площи, всі перейшли до залі під румунську церкву в сусістві, де відбувся величавий банкет, приготовлений жіночим Т-вом ім. Л. Українки, які все помагають і співпрацюють з церковною громадою. При першім столі, крім Владики Михаїла, сиділи визначні гости як: голова громади В. Вахна, о. Керніцький, о. Крісфалусі з Лімінгтону, протодіякон о. Метулинський з Детройту, два румунські священики, о. Чікало і о. Нан, мейор міста М. Петрик, студент теольогії св. Андрея в Вінніпегу, І. Фургаль, голова Будівельного Комітету Н. Семенюк, М. Чаборик, голова Просвіти п. Й. Яворський, голова Жіночого Т-ва пані Торошенко, представник Взаємної Помочі І. Рижак і другі. Також були делегати від інших сусідних громад. В промовах і привітах, всі висловлювали найкращі побажання Віндзорській громаді і щоб на цій площи, в якнайкоротшім часі, повстала нова, величава свяตиня. В часі банкету переведено зібруку на будову, яка принесла \$4,000.00 в готівці.

В місяці серпні 1962 р. відбулися надзвичайні збори, які дали право Будівельному Комітетові приступати до будови.

І дня 21-го вересня 1962, на площе заїхали дві велики стімові шуфлі і трактори. Перший штих землі, викопав мейор міста М. Петрик і о. Керніцький, а зараз стімові шуфлі пішли в рух і почали копати пивницю під нову й вигідну Церкву. Під церквою вісім окремих кімнат для дітей недільної й рідної школи, та окрему на дві підлоги залю — авдиторію для культурно-освітньої праці й різних підприємств, включно з гімназією для змагань в „бескет-бал”.

Будова нової церкви

Ціла площа займає: 421/102, а будова: 300/50, фітів.

Дуже часто чуємо від людей питання: звідки громада черпає фонди на будову? Отже відповідаємо, члени і прихильники Української Православної Громади св. Володимира у Віндзорі за останніх кілька років дотепер, зложили в готівці як жертви: близько \$85,000.00, п'ять процентової позички, \$40,000.00 і запоруки в Банку, на суму: \$75,000.00.

Будова, хоч помалу, але доходить вже до кінця.

І дня 6-го жовтня 1963 року, відбудеться урочисте посвячення „Угольного каменя”, що його довершить: Благенінший Митрополит Іларіон з Вінніпегу, Владика Михаїл, Архиєпископ Торонта і східної Канади і кілька священиків. Це буде одна з найбільших подій в історії Української Православної Громади у Віндзорі.

Як вже було згадано, що головою Будівельного Фонду, на початку був п. В. Вахна, два роки пізніше, на його місце прийшов п. І. Ткачук, а від 1959 року, коли п. Тка-

чук виїхав з Віндзору до Ватерфорду, на його місце вибрано, енергійного, свідомого й надзвичайно щирого члена п. Николу Семенюка з Амгерстбургу, який докладає всіх зусиль і грошей, щоб довести будову до кінця. Йому до помочі призначено, також щирого, відданого працівника п. Йосифа Яворського, місцевого будівельного контрактора, який впovні віddaє себе, своє знання, час, труд і гроші для Української Православної Громади. Неменше часу посвячують, касієр п. Н. Костинюк, фін. секретар Е. Король, голова громади В. Вахна й інші.

Дуже тяжкий і відповіdalний обов'язок взяли на себе о. Керніцький і п. М. Чаборик, які збирають фонди на будову, як жертви і пять процентові позички в членів і прихильників.

Інші члени, як В. Вахна, Й. Яворський, Н. Семенюк, М. Телега і Т. Ранівський, збирають підписи-запоруки на позичку в банку на суму: \$75,000.00.

Ціла будова має коштувати \$250,000.00, крім внутрішнього урядження, що додатково буде коштувати близко \$100,000.00.

Правда, цифри велиki й страшні Але, громада, великий чоловік. При Божій помочі, за старанням добрих і щиріх членів та прихильників, в короткім часі, все буде заплачене. Треба тільки віри, згоди і взаїмного вирозуміння.

При нашій церкві приміщуються слідуючі світські організації: Т-во Просвіта, Жіноче Т-во ім. Лесі Українки, С. У. М. К. старший, С. У. М. К. молодший, Взаімна Поміч, Українська Кредитова Спілка св. Володимира, Союз Бувших Українських Вояків у Канаді і молоде братство, яке тільки що в цьому році зорганізувалось.

Дуже активним і помічним для Церковної Громади є Жіноче Т-во ім. Лесі Українки. Його членкині приготовлюють всі обиди і інші підприємства і увесь дохід передають на будову нової церкви, чи на церковні потреби.

Українською школою, займається Т-во Просвіта, яке утримує учителя-диригента.

Церковна громада оплачує все: податок, асекурацію, опал, світло, воду, священика, сторожа, направу будинку і т. п., а тепер сплачує довги, які затягнено в членів, прихильників і в банку.

З того, найкраща наука: що при церкві є місце і можуть приміщуватись різні світські організації і товариства, якщо будуть спільно і в згоді працювати, та взаїмно себе шанувати.

І коли зважити те все, і добре застановитись: коли перше Богослуження 36 років тому назад відбулось в чужій, румунській церкві, або, коли 27 років тому, стараючись першого, стального пароха, були побоювання, що Віндзорська громада не буде в силі вдержати його... І коли перший парох розпочав працю в тій же румунській церкві, а пізніше в малім, винайнятім приміщенні. І коли, приступаючи до першої будови 26 років тому, в касі було 16 доларів готівки і 24 членів і то, декотрі слабодухи прогоркували, що вкоротці будуть ті ями назад засипати..., то не хочеться вірити, що за той короткий час, за четверть століття, та громада буде мати найкращу, найвигіднішу Церкву і авдиторію, не тільки у Віндзорі, але може й в цілій Канаді.

Та помимо того всього, хоч будова вже доходить до кінця, то не бракує ще впертих, незадоволених одиниць, які хоч „ніби” є членами, часом і до церкви приходять, однак до тієї пори не причинились до будови нічим.

І це не перший раз. Так вони робили, коли почалась перша будова в 1937 році, так роблять і тепер... Але на готовім... О!.., які вони велики й розумні... Розказують, що хто має робити, критикують всіх наліво й право, і т. д.

Та в нас є стара народна пословиця, що... цілий світ перейдеш, але назад ніколи не вернешся тією самою дорогою.

Українська Православна громада св. Володимира у Віндзорі при помочі Всеч. о. прот. Керніцького, добрих і щиріх членів та прихильників, завершує велику працю. Завершує її гідно й чесно на хвалу Божу і славу Українського народу.

На будову нашої, нової Церкви, звернені очі цілого міста Віндзору і околиці. Декотрі з недовірят і заздрістю, а більшість дивуються, як така ще недавно маленька, незамітна громада, відважилася приступити до будови, яку дехто оцінює на пів мільйона вартості....

Сьогодні ім'я Української Православної Церкви у Віндзорі стоїть на високім щаблі. Треба тільки вміти зодержати його... Не зважати на ніякі перепони зі сторони несовісних і зарозумілих одиниць. Вони були, є, і будуть всюди.

Тому, дорогі брати й сестри. Сміло вперед!.. Не звертайте найменшої уваги на підшепти таких одиниць... Не страхайтесь великими довгами, а краще радійте, що Господь допоміг нам здvigнути таку прекрасну й вигідну свя-

тиню, яка на довгі віки остане великою гордістю православних Українців міста Віндузору.

Цей довг, що громада затягнула для докінчення будови, при Божій і Вашій помочі, під вмілим проводом о. пароха і Церковної Управи, за благословенням Владик наших, в короткім часі буде сплачений...

Треба тільки непохитної віри, згоди, любови й пошани одні до одних, а перемога по нашій стороні буде напевно.

Отже з Богом, даліше вперед.

Від 1936 року, то є: від часу коли Українська Православна Громада Св. Володимира у Віндузорі, увійшла в склад Української Греко-Православної Церкви в Канаді, коли дісталася Чартер-Грамоту, в нашій громаді були слідуючі, сталі священики, як парохи:

1. о. Д. Д. Лещишин, від дня 15-го жовтня, 1936 р. — 20-го грудня, 1937 р.
2. о. П. Галицький, від 1-го жовтня, 1938 р. — 15-го березня, 1945 р.
3. о. П. Запаринюк, від 1-го вересня, 1945 р. — кінця березня, 1952 р.
4. о. прот. Ф. Керніцький, від 1-го вересня, 1952 р.

Священики, що провадили місійну працю, і тимчасово обслугували:

о. П. Білон, о. Нижанківський, о. В. Савчук, о. Е. Королішин, о. прот. М. Запаринюк, о. Ю. Щукорник, о. М. Юрківський і о. Г. Криштанович.

Котрі Владики, і скільки разів відвідували нашу громаду:

Владика Іоан Теодорович — чотири рази,
Владика Мстислав — один раз,
Владика Михаїл — 12 разів,
Владика Митрополит Іларіон — один раз.

Головою і секретарем церковної громади від 1936 року були:

1936 — О. Лисий і М. Чаборик; 1937 — О. Лисий і М. Чаборик; 1938 — М. Чаборик і Я. Гайда; 1939 — М. Чаборик і Я. Гайда; 1940 — М. Чаборик і О. Лисий; 1941 — А. Стах і І. Трач; 1942 — М. Чаборик і Т. Касюрак; 1943 —

В. Турчин і І. Рубашевський; 1944 — І. Трач і Б. Федчун; 1945 — І. Трач і Б. Гладиш; 1946 — М. Чаборик і Н. Гавриляк; 1947 — І. Трач і Г. Кривяк; 1948 — І. Трач і Г. Кривяк; 1949 — І. Трач і Г. Кривяк; 1950 — І. Рижак і Г. Кривяк; 1951 — І. Рижак і Г. Кривяк; 1952 — І. Римар і П. Яворський і І. Ткачук; 1953 — І. Римар і І. Ткачук; 1954 — І. Римар і І. Ткачук; 1955 — І. Ткачук і Д. Король; 1956 — А. Момотюк і С. Сірий; 1957 — В. Вахна і І. Ткачук; 1958 — В. Вахна і М. Чаборик; 1959 — В. Вахна і М. Чаборик; 1960 — В. Вахна і М. Чаборик; 1961 — В. Вахна і М. Чаборик; 1962 — В. Вахна і Ю. Торощенко; 1963 — В. Вахна і Д. Месинюк.

СТАРШІ СЕСТРИЦІ

Сидять зліва направо: О. Веньгер, і Т. Дугань.

Стоять зліва направо: Г. Панчишак, В. Костинюк і М. Старух.

ШАНУЄМО ПАМ'ЯТЬ

братів і сестер нашої Свято-Володимирської Громади, що з волі Всевишнього відійшли від нас в надії на життя вічне:

Осип Підсандій, Іван Лихий, Александра Шеремета, Кароліна Турчин, Василь Турчин, Євдокія Цебінь, Никола Гавриляк, Василь Гургула, Іван Трач, Іван Побережний, Антін Петришин, Емануїл Манчуленко, Павло Палій, Володимир Плоский, Юліян Кvasnitskyj, Юлія Прокопчук, Василь Підручний, Степан Стойко, Дмитро Пухальський, Антін Загарія, Лев Боднарчук, Філько Фургаль, Никола Кушнір, Степан Лозинський, Анна Лозинська, Михайло Мельник, Семен Воробець, Василь Костинюк, Петро Чубей, Кароліна Чубей, Олекса Романів, Софія Ткач, Степан Канюк, Олекса Паращак, Марія Паращак, Йосиф Степчук, Юлія Слижук, Михайло Продан, Дмитро Мілько, Никола Череватий, Анна Дутка, Павло Дутка, о. Пилип Галицький, добр. Г. Галицька, Григорій Сторожук, Никола Ясенівський, Михайло Жилюк, Василь Мойсюк, Андрій Стах, Петро Гурняк, Катерина Гурняк, Дмитро Баран, Іван Лапцан, і о. Гигорій Криштанович.

ВІЧНА ІМ ПАМ'ЯТЬ!

HISTORY OF THE PARISH

In whatever corner of the globe Ukrainians have settled, their nature has always prompted them to satisfy their religious needs by building a church. This was also the case in Windsor. The history of the Ukrainian Orthodox Church of Windsor dates back to April 1927 when Rev. P. Bilon, a Ukrainian Orthodox priest, celebrated the first Divine Liturgy at the Roumanian Church on Pierre Avenue.

The history of the next ten years of the Ukrainian Orthodox of Windsor bears witness to a slow but definite progress in the cultural field, and in 1937 the faithful group under the guidance of Rev. D. D. Leschyshyn built a cultural centre which also served as their place of worship.

For the next eight years under the able and patient leadership of Rev. P. Halitsky the little group of Orthodox faithful endured much scorn, threat of personal assault and even danger of near complete failure. They sacrificed time and money unselfishly in the work of the Parish, yet they had one longing hope and desire of building a Church.

In September of 1945 Rev. P. Zaparyniuk accepted the assignment as resident rector to the Orthodox Church in Windsor. Very soon the idea of a church building came in the forefront and in the fall of 1947 the blessing of the new church was celebrated by Archbishop John Theodorovich. The Parish came once again to life.

With the coming of Rev. F. Kernisky as our pastor in 1952 our congregation grew in leaps and bounds. Soon it became evident that the church had become too small to minister efficiently to the congregation. Thus in 1955 the congregation under the presidency of John Thatcher purchased property on Tecumseh Road. With the purchasing of the property came about the forming of a Building Fund Committee. The first president of this committee was Walter Wachna with Nestor Kostyniuk as secretary and Nick Kordash as treasurer — other members to the committee which were elected later were: E. Korol, Jos G. Yaworsky, N. Semeniuk, Mike Telega, J. Kwasnicky, J. Andriash, B. Fedchun,

M. Chaborek, Nick Staruck, William Parks, P. Yaworsky and J. P. Ostapovich.

In June of 1958 plans for the building of the church began with the hiring of Mr. A. Lasko, as the architect. After many changes the final blueprints were drafted in 1960. Included in the plans was the construction of a recreational centre with the idea of a gymnasium and a banquet room.

With the fine cooperation of our members our campaign fund progressed splendidly, and by June of 1962 we had in the bank \$85,000.00. We were now ready to commence construction.

The blessing of the new site in June 1962 by Archbishop Michael of Toronto was a memorable day in the life of our parish, both spiritually and materially, as the faithful at the banquet contributed to our fund the sum of \$4,200.00.

The construction of the church and recreational centre was under the guidance of our able and well known builder, Jos. G. Yaworsky, supervised by John Dworak, assisted ably by Rev. F. Kernisky, N. Semeniuk, president of the Building Committee since 1959, N. Kostyniuk, treasurer since 1955, E. Korol, financial secretary, Walter Wachna, president of the church since 1957, and many other willing workers. Many members contributed free labour on the project.

Again an appeal was made to our members and friends for funds, the results were very gratifying. Great enthusiasm was shown when over sixty-five members signed a guarantee bond in the bank for a loan of \$75,000.00. The members also made personal loans to the parish in the amount of \$45,000.00.

Dedication of the corner stone will take place October 6, 1963, in attendance of Metropolitan Ilarion, Archbishop Michael, His Worship the Mayor and many other notable persons.

St. Vladimir's Ukrainian Orthodox Church with it's facilities has rooms for Sunday school classes. The recreational centre has an auditorium for dramatics, a gymnasium and a banquet hall.

The completed structural cost of the church and centre will be \$250,000.00.

A great deal of labour, sacrifice and love were offered up for the building which is dedicated unto the service of God. It stands a monument to the Ukrainian Canadian pioneer.

Thanks then are due to all who participated in the building of our Church and Centre, to Father Kernisky, our pastor,

to the architect, Mr. A. Lasko, to Mr. J. Dworak, our supervisor, to Mr. Jos. G. Yaworsky and his committee, to the subtrades, who executed the work conscientiously, to our Ladies' organization, who put much time and effort, and to our members and friends, who gave generously of their support.

It is a pleasant duty to offer thanks and appreciation on behalf of our congregation and myself as president of the Church to one and all.

Expression of appreciation is also due to our advertisers and patrons whose goodwill has made this booklet a reality.

It is our hope and prayer that God will continue to shower his choicest blessings upon the Parish of St. Vladimir so that it may take its place in the glorious history of the Ukrainian Orthodox Churches of Canada.

Walter Wachna, President

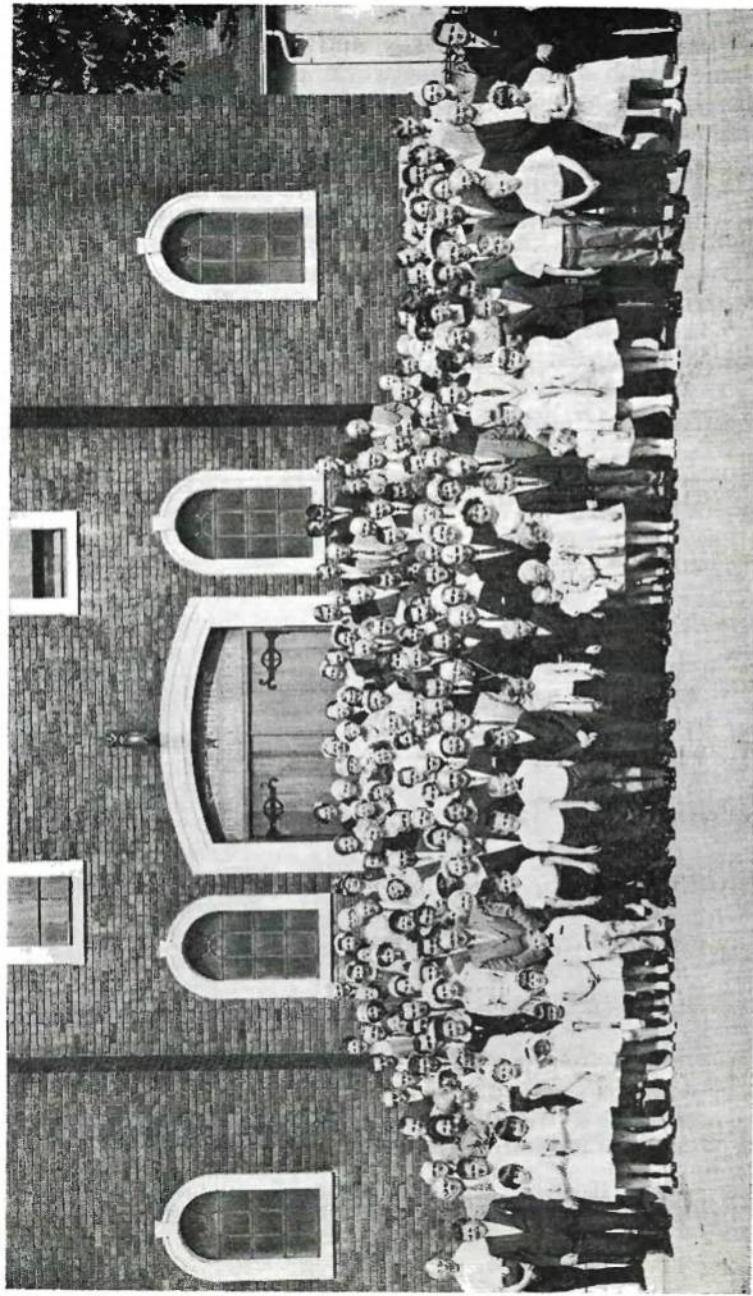
ЦЕРКОВНИЙ ХОР

— частина —

Перший ряд зліва направо: С. Заборонюк, Е. Прокопчук, М. Натишак, панна Лозинська, В. Чаборик, Михайло Чаборик — дяк і управитель хору, М. Бодюл, А. Момотюк, А. Букса, М. Телега.

Другий ряд: М. Лацик, М. Ілаш, І. Фургаль, Г. Козарчук, С. Чаборик, Б. Федчун, В. Бодюл — старший брат, В. Букса, С. Сірий.

Церковна громада в місяці серпні 1963 року перед старою Церквою.

ЗІМКА НЕДЛНОЇ ШКОЛИ ВЗЯТА ЧЕРВНЯ 1962 Р.

Учител сидить зліва направо: пані Євгенія Заячковська, панна Елеонора Лметченко, пані Марта Петрук, Добр. Марія Керніцька, о. Прот. Керіцький, пан Володимир Вахна, пані Марія Вахна, панна Петруся Дуган, пані Марія Строкан, пан Дмитро Месніок, представник від громади до Комітету Недельної Школи,

НЕДІЛЬНА ШКОЛА

З нагоди Відкриття Нового Храму, в цій „Пропамятній Книжці” хочемо подати цей короткий нарис про Недільну Школу, яка існує при Українській Греко-Православній Церкві Св. Володимира в Біндзорі, бо ця ділянка праці є одною із найважніших при нашій громаді.

Початок існування Недільної Школи, сягає аж до перших днів Українського Православного Руху на терені Біндзору, Навчання Закону Божого, в великій мірі, провадилося по домах, бо церкви не було. А коли приїздили священики, то звичайно їх побут був такий переповнений всячими церковно-національними справами, що для викладів катехизму не оставалося часу.

З приходом першого пароха Всеч. о. Д. Д. Лещишина, а після нього Всеч. о. П. Галицького (пок.) і Всеч. о. П. Запаринюка, недільна школа звичайно провадилася після звершення Святої Літургії, однак це не було вистарчальним. Були старання ввести навчання Недільної Школи в інші дні тижня, але й тут не було того успіху задоволяючого. Причини були різні: депресія, віддалъ, брак відповідного приміщення і т. п. Це все глибоко турбувало провідних громадян, які старалися поширити Христову Науку, і запевнити, що всі наші релігійні і національні уставнови не підуть в чужі руки.

Бог благословив цю щиру працю наших плугаторів, що не жалували свого часу, здібностей, труду і гроша, щоб виховати наших дітей, розбудувати не лише будинки, але в той самий час і релігійно-національне життя. Громада поступала жвавим кроком вперед, зростала в членстві і в релігійності.

З приходом Всеч. о. Прот. Ф. Керніцького як пароха нашої громади, почалось регулярне, систематичне провадження Недільної Школи. Вересня 21-го, 1952 р. отець парох зібрав 64 дітей і поділив їх на три відділи і заангажував три сталі учительки: панну А. Спитковську, пані Г. Вахну і Добродійку М. Керніцьку. Спочатку матеріяли для Недільної Школи сам парох приготовляв. Видавав друком лекції длякоїні дитини. Для деяких, це виглядало, як витрата часу і грошей, але для отця пароха, це

був початок нового життя в громаді. Кожний знає, що де будуть діти, там будуть і їх батьки, і так сталося в нас. Недільна Школа дуже скорим темпом набрала пошани і поваги, бо вже на слідуючий навчальний рік, вписалося 92 дітей, а до кінця року дійшло до 101, а з цим і членство громади значно побільшилося. Коли діти в першім році були поділені на три відділи, то вже на третій рік було в нас п'ять відділів, а тепер дев'ять відділів та біля 150 дітей щороку.

Перших два роки, отець парох сам керував Недільною Школою при помочі учителів, а вже на третій рік, показалося конечним створити Комітет Недільної Школи та поділити деяку працю. В день 10-го березня, 1955 року, отець парох скликав засідання учительського персоналу і після розглянення всяких справ, був вибраний комітет із 3-ох осіб з отцем парохом на чолі. Це практикується і по цей день. До комітету також входить голова, або заступник голови від громади. Комітет є зобовязаний звітувати про свою діяльність на зборах Громади, як рівнож фінансові рахунки контролюються Контрольною Комісією Громади. Комітет показався дуже потрібний в життю Недільної Школи.

Сьогодні наша Громада гордиться великою пошаною, що її Недільна Школа стоїть, як не першою, то на рівні з школами при Катедрах та Соборах нашої Церкви в Канаді. Недільна Школа провадиться кожної неділі в протягу шкільного року, себто, від першої неділі вересня, до останньої неділі червня. Навчальний рік все закінчується великим святом, тим, що діти одержують належні надгороди, чаши за точне відвідування, дипломи і дарунки. І тут треба велике признання дати, як дітям, так і батькам, бо що року одна третя дітей одержує чаши. Це є дійсно рекорд.

Друга наша гордість, це те, що наші учителі так широко віддалися для Недільної Школи, що лише почерез дуже поважні причини звільнялися з своїх позицій. За останніх одинадцять років в нас учителювали слідуючі: (в дужках число років учителювання), пані А. Спитковська-Мекфедін — (8), пані Марія Сенайко — (1), пані Марія Вахна — ($9\frac{1}{2}$), Добр. М. Керніцька (11), пані Гаяля Вахна — ($\frac{1}{2}$), панна М. Дзендер — ($\frac{1}{2}$), панна Савеля Лацик — ($1\frac{1}{2}$), пан Володимир Вахна — (9), панна Леся Семенюк — (4), пані Марта Петрук — (7), пані Тереса Паскарук — (1), панна Елінора Дметченко — (5), панна Петруся Дуган — (3), пані Марія Строкан — (3), пані Євгенія Заяч-

ковська — (1), пані Іванна Римар — (1), і панна Клавдія Кvasніцька — (1). Поза тими, сталими учителями в нас є ще учителі-заступники до помочі: Пані Вероніка Костинюк і студенти, які вже покінчили Недільну Школу, а це: панна Марджі Крісфалусі, пан Стефан Сенайко і пан Василь Костинюк.

Недільна Школа в Віндзорі охоплює молодь від третього аж до 17-го року життя. Цим ми стараємося запевнити нашу будучність. Для цієї молоді, громада з повною вірою і переконанням, побудувала цю прекрасну церкву, клясні приміщення і зали для всякої розривки. Це спадщина від їхніх батьків і вони напевно будуть почуватися горді і неменше вартісними від інших народів.

За останніх одинадцять років, в Недільній Школі навчалося багато дітей. Студенти, які закінчували 8-річний курс, відбувався градуаційний вечір, на якому вручено їм свідоцтво призначення за укінчення такого курсу, що завжди послужить за добру рекомендацію. Таких градуацій відбулося вже три з ряду, де 67 студентів закінчили курси. Одні залишилися тут, інші були змушені переселитися.

З великою гордістю треба сказати, що відділи СУМК., старший і молодший, які приміщуються в церковному будинку, складаються з членства, яке за віймком кількох одиниць були, або і ще є учасниками курсу Недільної Школи.

Ще треба зарекордувати, що курс навчання в Недільній Школі охоплює, молитви, церковний спів, катехизис, біблійні оповідання з Старого і Нового Заповіту, запізнання Символів і Термінів Православної Церкви, обширніше пояснення Св. Тайн і Св. Літургії, Початкову Історію Християнства, Історію Православної Церкви на сході і в Україні, а зокрема Історію Української Греко-Православної Церкви в Канаді. Правда, що цю науку не можливо передати в деталях, але тільки по важких пунктах, щоб студенти знали свою віру, знали свою рідну Церкву.

На закінчення, хочемо підчеркнути, що провадження регулярних кляс Недільної Школи є необхідне при кожній Українській Православній Церкві в Канаді, щоб запевнитись, що як пionерів не стане, то наслідники попровадять започатковану ними працю, і прекрасні Храми, які сіткою розстелилися по Канаді від моря до моря, будуть заповнені щирими вірними і практикуючими членами.

ЗА КОМИТЕТ НЕДІЛЬНОЇ ШКОЛИ:
Володимир Вахна, Марта Петрук, Добр. М. Керніцька.

УЧИТЕЛІ В НЕДІЛЬНІЙ ШКОЛІ 1963 РОКУ

1-ий ряд сидять зліва направо: пані І. Римар, пагін М. Петрук, Добр. М. Керніцька, о. Прот. Ф. Керніцький, пан В. Вахна.

2-ий ряд стоять зліва направо: пані М. Строкан, пані В. Костинюк, пан С. Сенайко, пан В. Костинюк, панна П. Дуган, панна Е. Дметченко.

3-ий ряд стоять зліва на право: панна Х. Боднарчук, панна К. Квасніцька, панна Ш. Мерешка. Нема на знімці пані Марії Вахни.

THE YOUNG ADULTS' CLUB EXECUTIVE

Sitting Left to Right: Norm Leslie, Vice Pres., Very Rev. F. Kernisky,
Pastor, Eugene Rymar, President.

Standing Left to Right: Tony Klem, Treasurer, William Lozinsky,
Secretary, Marvin Parks, Membership Chairman, Bill Telega,
Social Chairman.

The Young Adults' Club Wish to Extend
their Heartiest Congratulations to

St. Vladimir's Ukrainian Greek Orthodox Church
on the occasion of the laying of the Corner Stone.

ЗАРЯД Т-ВА „ПРОСВІТА” (С. У. Н. Д.) У ВІНДЗОРІ

Сидять зліва направо: Ю. Торощенко — скарбник, Н. Петрук — заст. голови, Богдан Федчун — голова, Ю. Сенчук, — заст. секретаря, Скоренький — представник до К. У. К.

Стоять зліва направо: М. Нагибіда — господар, І. Рижак — контролінга комісія, В. Калин — бібліотекар.

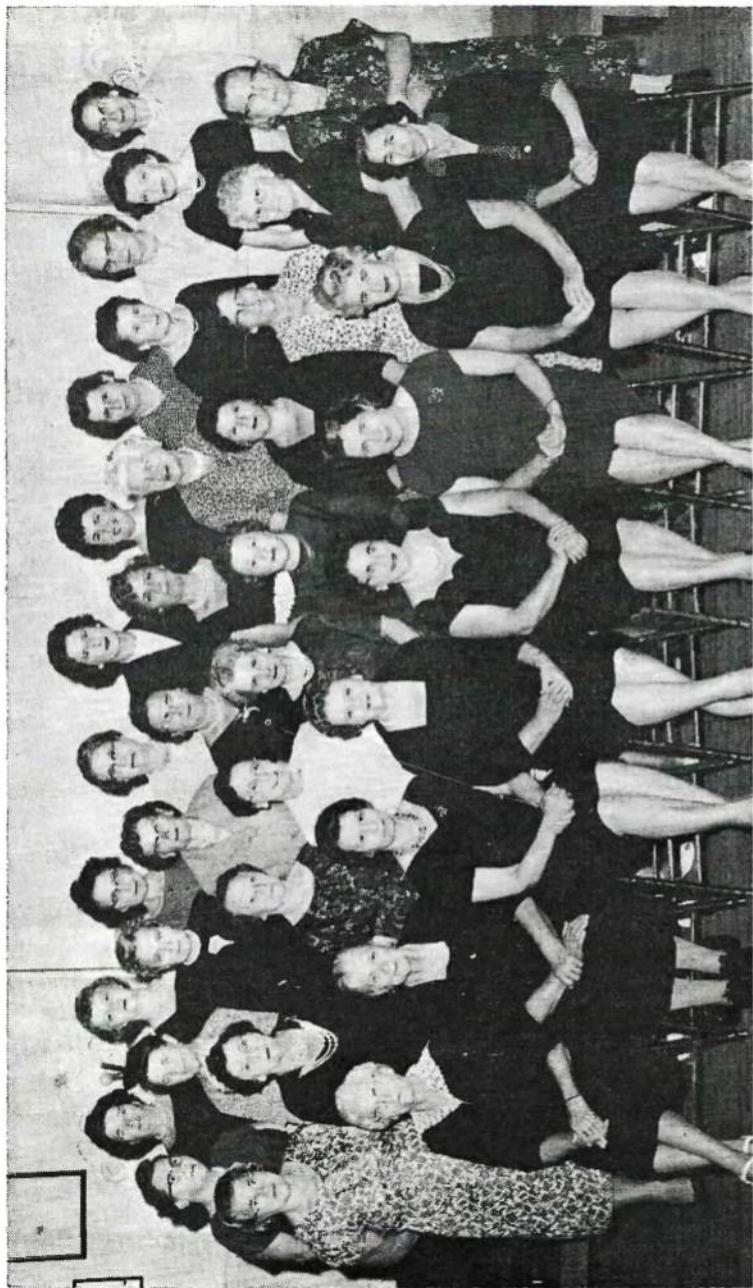
Нема на знімці слідуючих: В. Сенчук, М. Старух, Е. Король, Ю. Гвоздецький.

З нагоди посвячення угольного каменя
УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ
СВ. ВОЛОДИМИРА В ВІНДЗОРІ

бажаємо нашему Храмові всього найкращого в дальшому розвої на славу Божу й на добро нашому народові.

*Товариство „Просвіта”,
С.У.М.К. старший ім. Симона Петлюри,
С.У.М.К. молодший ім. Тараса Шевченка,
Рідна Школа,
Дитячий Садок.*

ЖИНОЧЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ (Гляди імена на стор. 61)

СОЮЗ УКРАЇНЦІВ САМОСТІЙНИКІВ у Вінзорі

Товариство „Просвіта”, старший відділ Союзу Української Молоді Канади ім. Симона Петлюри, молодший СУМК ім. Тараса Шевченка, Рідна Школа і Дитячий Садок, складають щирий сердечний привіт Українській Православній Громаді Св. Володимира в Вінзорі з нагоди посвячення наріжного каменя новозбудованої церкви та бажають доброго успіху в докінченні будови, та в розвою церковно-релігійного життя громади.

Т-во „Просвіта” займається культурно-освітньою працею, українською школою, утримує учителя - диригента, тримає нагляд над молоддю, СУМК старший і молодший, Дитячий Садок і т. д.

Т-во співпрацює з церковною громадою і в часі будови в 1937 р. і 1946 р. помагало при будові і при сплачуванню довгів.

Т-во „Просвіта” надзвичайно радіє, що Церковна Громада приступила до будови нової православної церкви, і великої вигідної залі — автоторії, де буде місце розвинуті ширшу працю на всіх ділянках культурно-освітнього життя.

Боже щасті!

ЗА ЗРЯД Т-ВО „ПРОСВІТА”:

Богдан Федгун,
голова.

Ю. Сенгук,
заступник писаря.

(Гляди знимка стор. 60)

Сидять зліва направо. 1-й ряд: К. Костянюк, П. Кушнір, Добр. М. Керніцька — коресп. секр., М. Телега — голова, Е. Прокопчук — 1-ша заст. голови, М. Вахна — фін. секр., А. Момотюк — касієрка, О. Торошенко — уступивша голова.

2-й ряд: М. Натишак, Ю. Гавронська, А. Дрогомерецька, М. Гладиш, М. Секайко, С. Заборонюк, М. Трач, М. Мергер, О. Венъгер, М. Побережна.

3-ий ряд: Г. Паленчук, К. Лацик, А. Стойко, М. Бодюл, М. Карпінець, С. Бейко, Т. Сірій, С. Ревак, А. Свінтак.

4-ий ряд: В. Чаборик, А. Приймак, К. Сікора, М. Керелюк, М. Кушнір, С. Свінтак, А. Подольська, Г. Месинюк, В. Бейліс.

Нема на знимці слідуючих: М. Анторюк, А. Боднарчук, А. Чопяк, М. Чорнейко, М. Гургула, П. Гарасимів, П. Гавриляк, М. Калин, М. Клім, В. Король, А. Кропивницька, Е. Квасницька, Д. Лазарович, К. Мойсюк — 2-га заст. голови, В. Манчуленко, М. Никифорук, Н. Підручна, Г. Петришич, М. Прокопчук, Г. Панчишак, І. Римар, О. Сенчук, М. Стах, Г. Вахна, П. Василишин, Н. Загарія, А. Загвольська, О. Кузик.

Молодший СУМК ім. Тараса Шевченка при Товаристві Просвіта.

СПОМИН, ПРИВІТ І ПОБАЖАННЯ!

Минули довгі роки. І тут минувшину памятають тільки ті, що були в організації від самих початків. Вони переживають так, ніби це було вчора. Які труднощі треба було перебороти, яку посвяту треба було понести. Цього ніхто не знає і не повірити.

Жіноче Товариство ім. Лесі Українки в Іст Віндзор, що було зорганізоване в 1932 році, взялося щиро до праці на громадській ниві. В більшості допомагали Т-ву Пропаганді на культурнім і просвітнім полі, а пізніше як зорганізовалася Українська Православна Церква св. Володимира, ще з більшим завзяттям взялись до праці на релігійнім полі і помагали, щоб якнайскорше здобути свій власний будинок, де могла б провадитися релігійна і культурно-освітня праця.

В 1937 р. товариство причинилося до будови церковно-просвітнії залі, а в 1946 р. до докінчення церкви.

Минуло лише кілька років і показалось, що ця церква заля затісні для наших членів і прихильників, нема місця на розвинення більш активної праці, чи на якісь імпрези.

Наше Жіноче Т-во надзвичайно втішилось, як Українська Православна Громада у Віндзорі постановила будувати нову церкву, яка почалась в 1962 році.

З великою радістю, Жіноче Т-во ім. Лесі Українки, складає щирій привіт Українській Православній Церкві св. Володимира, як рівнож і будівельному комітетові, який доложив великих трудів і праці для цієї будови.

Ми є горді, що Віндзор буде мати один з найкращих будинків, так церкви, як і залі на сході Канади. Бажаємо, Українській Православній Церкві великого розвитку на виховавчім і релігійнім полі.

Членкині нашого товариства стали ще більше підбайдореними, і по можности своїх сил, будуть працювати разом з Церковною Громадою. Віримо, що наша молодь буде горда, що їхні батьки зуміли лишити їм такий прекрасний памятник своєї тяжкої, довголітньої праці на релігійнім, виховавчо-українськім полі і на славу нашого українського народу.

Горжество, посвячення цього Храму в день 6-го жовтня, 1963 р., лишиться памятним, історичним днем нашої організації.

ЗА СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ,
ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ,
Віндзор, Онт.

Мирослава Телега, голова.

УПРАВА ВІДДІЛУ С.У.К. ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ НА 1963 РІК

Перший ряд зліва направо: Е. Прокопчук — 1-ша заст. голови, Добр. М. Керніцька — кор. секр., М. Телега — голова, М. Вахра — фін. секр., А. Момотюк — касієрка.

Другий ряд стоять зліва направо: М. Прокопчук — предст. Консументів Канади, О. Торощенко — уступивша голова, І. Римар — предст. до К. У. К., М. Никифорук — рек. секр.

Нема на знімці слідуючих: К. Мойсюк, — 2-га заст. голови, Г. Вахна — предст. до Жіночої ради, М. Мекгрегор — коутр. ком. і Г. Паленчук — Надзвірна Рада С. У. М. К.

1962-1963
СТАРШИЙ СУМК
Симона Петрович
ПРИ ТОВ ПРОСВІТА
ВИНДСОР ОНТ

Старший СУМК ім. Симона Петрович при Г-рі Простія, Віндзор, Онт.

ПРИВІТ ВІД МОЛОДІ

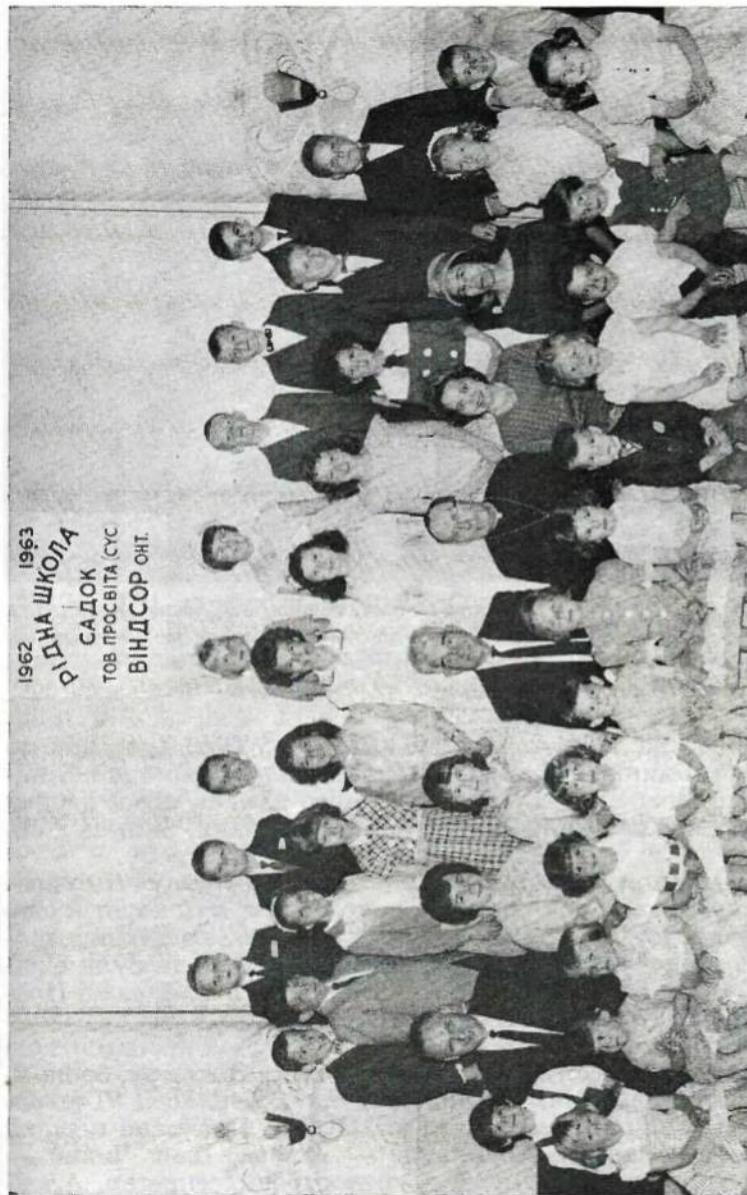
Організація Союзу Української Молоді Канади в Віндзорі була вперше зорганізована в 1937 році. Від того часу, багато членів нашої громади є бувші Сумківці. Нині маємо 40 активних членів, більшість є студенти вищих шкіл та університету, в роках 14 до 21.

Як члени СУМК, ми пробуємо виконувати наше Християнське завдання супроти нашої Православної Церкви і українського народу, беручи участь в концертах та в праці при церкві. Кожного року, в часі Різдвяних Свят, наша група бере участь у колядуванню на поміч в будові нової церкви. Від коли хор був відновлений, наші члени беруть участь майже в кожнім концерті, як хорова група. На спортивному полі, члени СУМК усе активні, і добре відзначуються в Віндзорі. Ми є певні, що наш СУМК буде чим раз збільшатися і на дальнє виховувати добрих українських православних членів.

Я вірю, що кожний Сумківець складає ширу подяку членам нашої церкви, а найбільше членам Ієрархії та Будівельного Комітету, та нашому священикові, отцеві Керніцькому, за їх добре і шире плянування в збудуванню великої й вигідної зали, разом з будовою нової прекрасної церкви.

Безсумнівно, ми певні, що ця заля, в якій ми будемо провадити нашу культурну і спортивну працю, зміцнить силу і дружність української молоді в Віндзорі.

*Василь Костинюк,
голова СУМК.*

1962 1963
РІДНА ШКОЛА
САДОК
ТОВ ПРОСВІТА СУС
ВІНДСОР онт.

Рідна Школа і Садок при Товаристві Пресвіта.

ЗАРЯД 6-ГО ВІДДІЛУ ВЗАЙМОЇ ПОМОЧІ У ВІНДЗОРІ

Сидять зліва направо: В. Калин — заст. голови, М. Рижак — опікунка хворих, І. Рижак — голова, М. Гладиш — фін. секретарка, М. Ілаш — касієр, М. Чаборик — член Контр. Комісії, Т. Касюрак, Яким Гайда і Б. Гладиш — Мировий суд. Ю. Торощенко — рек. писар.

Взаємна Поміч, відділ 6, Вінзор, Онт., передає до книги споминів, Української Православної Громади в Вінзорі, з нагоди посвячення наріжного каменя нової церкви і зали св. Володимира найцініші побажання, зміцнити силі і з вірою та кріпким духом, викінчти будову.

Наша організація „Взаємна Поміч” буде лучити українців у Канаді, покоління за поколінням, а ці короткі спомини представлятимуть будучим поколінням перших пionерів, які ставали в ряди членів від 1926 р., та були свідками організування і будівничими нашої Української Православної Церкви в Вінзорі.

Неділя, 9-го травня, 1926 р., останеться пропам'ятною датою українського суспільства — міста Вінзору, бо це — з перших світських організацій, що створилось „Товариство Взаємна Поміч” у домі шп. Цебінь, і вибрано перший заряд у складі: Д. Салливай — голова, Іван Лихий — заст. голови, Осип Лисий — рекордовий секретар, Алек-

сандра Шеремета — фін. секретарка, Василь Турчин — касієр.

До зорганізування нашого відділу причинились і були його основоположниками: В. Довганик (організатор з Вінніпегу), І. Лихий, О. Пісадний, М. А. Шеремета, М. Д. Сапливий, Д. Пухальський, О. Лисий, М. Липа, Є. П. Цебінь, М. Гавриляк, В. Турчин, Я. Гайда, а зараз є 119 членів.

Від часу зорганізування Української Православної Громади, наш відділ допомагав їй морально і матеріально, а окремі члени занимали передові становища в Церковній Громаді.

А з нагоди свята — посвячення наріжного каменя, і відкриття нової церкви, відділ 6 „Взаїмної Помочі” складає скромну жертву \$25.00.

Іван Рижак,
голова.

Ю. Торощенко,
секретар.

Привіт і побажання від:
СОЮЗУ БУВШИХ УКРАЇНСЬКИХ ВОЯКІВ В КАНАДІ,
6-ої станиці в Віндзорі, Онт.

Ми, бувші вояки українських армій, що в роках 1917—1921, із зброєю в руках, боролись за волю і кращу долю України, і після програної битви були змушені опустити свої рідні землі, опинились на еміграції в новій, прибраній батьківщині Канаді, яка дала нам і нашій рідній притулок і країці умовини життя, надзвичайно радіємо величими успіхами нашої Української Православної Громади св. Володимира у Віндзорі, і з нагоди цього, великого торжества: Посвячення наріжного каменя нової церкви, і великої, модерної зали - автіторії, для культурно-освітньої праці нашим дорогим Владикам і всесесному духовенству, що візьме участь в цьому святі, бажаємо якнайкращих успіхів.

Головно, бажаємо нашій Церковній Громаді у Віндзорі, згоди і непохитної витривалості в праці.

Ми, просимо й молимо Всешинього Господа, щоб благословив працю і всі добрі заміри Всеч. о. пароха і Церковної Управи, і щоб в новозбудованій святині царила згода й християнська любов, та щоб дальнє продовжилась праця в користі українського народу і на хвалу Божу.

ЗА 6-ту СТАНИЦЮ С. Б. У. ВОЯКІВ:

Михайло Чаборик,
командант станиці.

З нагоди посвячення угольного каменя
нової
УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ
СВ. ВОЛОДИМИРА
у Віндзорі, Онт.

засилаємо:

привіт та найщиріші побажання, дальнього успішного розвитку на добро нашого народу й на славу Божу!

Українське Національне Об'єднання,

*Українська Стрілецька Громада,
гурток г. 12,*

*Організація Українок Канади,
ім. Ольги Басарабової,*

Молодь Українського Національного Об'єднання.

Щастя Вам Боже!

ГУРТОК ЩИРИХ ПРАЦІВНИКІВ:

Сидять зліва направо: В. Вахна, М. Телега, Н. Семенюк, Е. Антонюк, Т. Ранівський, А. Полюляк.

Стоять: А. Момотюк, Н. Костинюк, І. Дворак, О. Яворський, М. Ранівський, Е. Король.

ВІД СТАРОГО ПІОНЕРА

Привіт і гратуляції Вам Віндзорці, з нагоди заложення посвячення угольного каменя під новий Храм св. Володимира!

Радію з Вами, що зерно посіяне тому 30 кілька років назад, не впало в тернину, а найшло відповідну ріллю, і видало такий багатий плід.

Я хочу живу вже більше 20 років по за межі Вашої місцевости, все таки інтересуюся життям і розвитком громади, біля якої неменш усіх складав цеголки.

Щасти Вам Боже! А новим молодим сівачам, бажаю витривалости, братньої любові і згоди, бо це є найбільша запорука успішного докінчення Храму св. Володимира на славу Божу і українського народу.

Тоді і Ви будете мати те душевне вдоволення, як і я — і усі ті перші сіячі Української Православної Церкви у Віндзорі, які невимовно щасливі будуть діжджати цього, радісного дня. — Боже Вам поможи!

*Oscip Лисий,
Grimsby, Ont.*

ПРИВІТ І КОРОТКИЙ СПОМИН

П. Степовий,
голова Буд. Комітету 1937 р.

Коли в 1937 р. Українська Православна Громада св. Володимира у Віндзорі приступала до будови церковного будинку і каплиці, при виборі Будівельного Комітету, мені дано ту честь і обовязок, бути головою того комітету. Я віддав всеціло свої скромні здібності, і при помочі відданіх членів, ми, як ті мурашки, будували те, що при тодішніх тяжких умовинах, було можливе. Фінансові труднощі були великі і Будівельний Комітет не міг дозволити на ніяку платню робітникам. Всі працювали даром, почавши від копання пивниці, (а це робили ми руками), і кінчаючи дахом будинка.

Треба признати, що найбільший підйом давав нам тодішній парох Всеч. о. Лещин, який також всеціло віддався тій справі.

По за всякі перешкоди, ми нарешті дійшли до нашого першого, радісного дня, а це: посвячення і заложення угольного каменя. Того дня, вже в мурах нашої будови, відправилась перша Служба Божа.

Звичайно, чим даліше поступала будова, тим більше стрінули ми труднощів, але при помочі Божій і добрих людей ми їх перемагали.

Кожним поступом ми раділи, а найвищим щаблем нашої радості, був день 24 жовтня, коли Владика Йоан Теодорович з Філадельфії довершив посвячення і отворення нашого дому і каплиці. Радіти було чим. По довгих роках тягання по чужих приміщеннях, ми нарешті мали свій дім, в якім буде розвиватись наша церква, і де буде мати приміщення Т-во Просвіти.

В такій вірі, і щоб не вийшло колись непорозуміння, ми виписали і підписали угоду, в якій був поділ праці та означені обовязки і привілеї для Української Православної Громади і Т-ва Просвіти.

Тепер хоч жиу далеко, то думками зчаста залітаю до Віндзору, і завсіди буду носити в серці те моральне задоволення, що я там колись підкладав свої плечі.

З нагоди посвячення угольного каменя нової Церкви, бажаю Вашій громаді від себе і своєї родини великих успіхів, а Будівельному Комітетові, який навіть при теперішніх умовинах, мусить перенести багато труду — великої витривалости.

Павло Ч. Степовий

СПОМИН СТАРОГО ПІОНЕРА

Теодор Касюрак

Одним з найбільших досягнень Української Православної Громади св. Володимира у Віндзорі є: будова нового Храму, відповідне приміщення для шкільних дітей, чого нам до цієї пори бракувало та великої модерної зали для народної й культурної праці.

Я, як один з тих перших піонерів у Віндзорі, пригадую собі, яке радісне враження зробило на мене і всіх, що були присутні, на першім Богослуженню в українській мові, яке відслужив Всеч. о. П. Білон у 1927 році в румунській церкві на Піррі вул.

Або, з яким заінтересуванням зійшлися ми, того самого вечора до зали, під румунську церкву, на перші, основні збори Церковної Громади. Все те здавалось нам тоді, що то тільки сон. А однак, те перше зерно посіяне о. Білоном, впало на добру землю і принялось. Воно, хоч поволі, але росло. І сьогодні ми збираємо великі плоди. Тоді, 36 років тому назад, навіть ніхто не міг мріяти про те, що за так короткий час, та невеличка громада, приступить колись до будови такої інституції, яку ми вкоротці будем мати:

При тій нагоді, хочу пригадати і поінформувати тих, що про те не знають, а саме: що першою організацією у Віндзорі, яка прочищувала терен для „Самостійницької ідеольогії”, було: Т-во Український Народний Дім і відділ

Союзу Українок Канади, яку то працю дещо пізніше перебрали: Т-во Просвіта і Жіноче Т-во ім. Лесі Українки.

Також, памятаю дуже добре, як секретар Церковної Громади, п. М. Чаборик, в 1936 році, скликав був Надзвичайні збори в справі сталого священика для нашої громади. Я був тоді предсідником зборів, які продовжались через кілька тижнів, і які вислови декотрих наших членів були тоді. І коли я сьогодні дивлюсь на той великий поступ і розвиток нашої Церковної Громади, яка при помочі наших священиків завершує свою працю будовою нового Храму, я чуюсь надзвичайно щасливий, що Милосердний Господь допоміг мені діждати тієї радісної хвилини і передати церковній громаді мої найциріші побажання.

З нагоди того великого торжества, посвячення угляного каменя нового Храму св. Володимира, закликаю всіх членів Церковної Громади, і всі організації, що приміщуються при нашій Церкві, до згоди і спільногого вирозуміння, а будьмо певні, що Господь обдарує нас своєю ласкою і допоможе нам в далішому, успішному розвиткові, на добро нашого народу і славу Божу.

Теодор Касюрак

Щиро вітаємо нашу нову святиню —
УКРАЇНСЬКУ ПРАВОСЛАВНУ ЦЕРКВУ СВ. ВОЛОДИМИРА
у Віндзорі,
і з нагоди посвящення угольного каменя, бажаємо їй всього
найкращого в великій та відповідальній праці.
Йосиф Яворський з Родиною.

ГРАТУЛЯЦІЇ ВІНДЗОРСЬКІЙ ГРОМАДІ!

Пересилаю сердечний привіт, щирі побажання, та
щасти Боже в завершенню мрій Вашої громади.

Alexander A. Lasko, B. Arch. M.R.A.I.C.

Architect

22 Yorkleigh Ave.,

Weston, Ontario

Telephone CH 4-3516

Виконую пляни на будівлі всяких заведень, а спе-
ціально присвячує своє знання церковній архітектурі.

CONGRATULATIONS

to the St. Vladimir's Ukrainian Greek Orthodox Con-
gregation on this milestone achieved only through hard
work and sacrifice. It was a distinct honour to have
been the architect for this building.

Alexander A. Lasko

Вітаємо щиро нашу нову Українську Православну Церкву Св. Володимира у Віндзорі, і бажаємо їй всього найкращого в майбутньому.

**Мирослава
і Михайло Телега**

Найкращі побажання

**УКРАЇНСЬКІЙ ПРАВОСЛАВНІЙ ГРОМАДІ
СВ. ВОЛОДИМИРА у Віндзорі**

з нагоди посвячення угольного каменя нової святині.

НИКОЛА і ТЕКЛЯ АМБРОЗЯК,
Детройт, Міш., З. Д. А.

Нехай Господь поблагословить нашу нову Церкву св. Володимира у Віндзорі, і нехай Вона завсіди буде великою твердинею нашої віри й рідного слова.

Родина:

Даруся, Анна, Кароліна, Григорій і Андрій МОМОТЮКИ .

НАЙЩИРІШІ
ПОБАЖАННЯ
від Родини
НИКОЛИ КЕРЕЛЮКА

Вітаємо щиро нову Українську Православну Церкву св. Володимира у Віндзорі, і бажаємо їй усього найкращого в майбутньому.

о. В. МЕТУЛИНСЬКИЙ
з Родиною.

У світлий день великого успіху — посвячення угольного каменя нового Храму св. Володимира у Віндзорі, бажаю як найкращого успіху на славу Божу й на добро Українському народові.

ІВАН ФУРГАЛЬ
студент теології.

Надзвичайно радію великим поступом
Української Греко-Православної Громади
св. Володимира у Віндзорі,

і з нагоди великого Торжества, Посвячення Угольного
Каменя, нового прекрасного Храму, передаю мій най-
щиріший привіт і побажання в дальшій корисній
праці на будуче.

Й. ФЕРРИС і Родина.

JOSEPH N. FERRIS

BARRISTER — AT — LAW
Assistant City Solicitor

City of Windsor

Найщиріші побажання
від

**DOUGAL ROAD
MOTEL
&
WALTER SKALY**

Service Station
Windsor, Ontario
Ph. 969-6001

*Modern Rooms, Hot and
Cold Water, Showers, etc.*

OPEN ALL YEAR

Властителі:
Панство ВАС. СКАЛІЙ

Найщиріші побажання
від

**Paul Fedory and
George Tarnowski
Service**

Corner Tecumseh and
Benwell Road
Ph. 735-9691

Направляємо і остримо
машинки до кошення
трави
За добру роботу ручимо.

у святочний день
посвячення угольного каменя

УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВІ
Св. ВОЛОДИМИРА в ВІНДЗОРІ

б а ж а є м о

нашій новій Святині світлої майбутності на добро
багатьох поколінь українського народу в Канаді.

МИХАЙЛО КОСИК з Родиною

Амгерстбург, Онт.

НАЙКРАЩІ БАЖАННЯ

з нагоди посвячення угольного каменя
висловлюємо

УКРАЇНСЬКІЙ ПРАВОСЛАВНІЙ ЦЕРКВІ
Св. ВОЛОДИМИРА в ВІНДЗОРІ.

Нехай вона процвітає на славу Божу й на добро
нашому народові!

М. ГАВРИЛЕЦ з Родиною

Амгерстбург, Онт.

В ДЕНЬ УРОЧИСТОГО ВІДКРИТ-
ТЯ НОВОЗБУДОВАНОГО ХРА-
МУ СВ. ВОЛОДИМИРА,

найширіший привіт і найкращі
побажання

**УКРАЇНСЬКІЙ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНІЙ
ГРОМАДІ.**

Із великим задоволенням сердечно зло-
жуточ членки —

СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Відділ ім. Лесі Українки
ВІНДЗОР, ОНТ.

Щиро вітаємо нашу нову Святиню —
УКРАЇНСЬКУ ПРАВОСЛАВНУ ЦЕРКВУ
Св. ВОЛОДИМИРА в ВІНДЗОРІ,
і з нагоди посвячення угольного каменя
б а ж а е м о

Їй усього найкращого в великій та відповідальній
праці.

НИКОЛА СТРАТИЙЧУК з Родиною

Амгерстбург, Онт.

В день великого тор-
жества передаємо
щиросердечні
побажання.

ДМИТРО і СОФІЯ РЕВАКИ

Амгерстбург, Онт.

В день посвячення
угольного каменя
нової церкви пе-
редаємо наш щи-
рий привіт.

С. ГАВРИЛЕЦ з Родиною

Амгерстбург, Онт.

РАДІЄМО ЗО ЩИРОГО СЕРЦЯ З ВЕЛИКОЮ
ПОДІЇ, ЯКА УВІНЧАЛА УСПІХОМ НАШІ
ДОВГОЛІТНІ МРІЇ, І З НАГОДИ ПОСВЯ-
ЧЕННЯ УГОЛЬНОГО КАМЕНЯ ПІД Но-
ВИЙ ХРАМ СВ. ВОЛОДИМИРА У ВІНД-
ЗОРІ, БАЖАЄМО ХРИСТИЯНСЬКОЇ І НА-
ЦІОНАЛЬНОЇ ЛЮБОВІ, ВЗАЇМНОЇ ПО-
ШАНИ І ТВЕРДОЇ ВІРИ В СВІТЛУ БУДУЧ-
НІСТЬ НАШОГО НАРОДУ І НАШОЇ
ЦЕРКВІ.

НИКОЛА і ОЛЯ СЕМЕНЮКИ з Родиною,

власників.

TEA GARDEN RESTAURANT

AMHERSTBURG, ONTARIO

З ПРИВОДУ ПОСВЯЧЕННЯ
УГОЛЬНОГО КАМЕНЯ
УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ
ЦЕРКВИ СВ. ВОЛОДИМИРА
у Віндзор, Онт.

складаємо

щирий привіт і бажаємо нашій
новій святині всього найкращого
в майбутньому.

Онуфрій і Евдокія Косики
AMHERSTBURG, ONTARIO

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ
з нагоди
посвячення угольного каменя нової
УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВІ
Св. ВОЛОДИМИРА в ВІНДЗОРІ

від

ФРАНКА і АННИ БАСКЕВИЧІВ

Amherstburg, Ontario

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ
з нагоди
посвячення угольного каменя нової церкви
пересилають:

ЙОСИФ і ЕВГЕНІЯ КВАСНІЦЬКІ

з Родиною

Amherstburg, Ontario

Найкращі побажання
Т. і А. КОГУЧ
i родина

Найщиріші побажання
ГРИГОРІЙ, ЕВА,
i ЕМІЛІЯ КРИВЯКИ

Найкращі побажання
НИКОЛА i АНАСТАЗІЯ
КРОПИЛЬНИЦЬКІ

Б а ж а ю
всього найкращого
ІВАН ПАЛІЙ

Б а ж а ю
всього найкращого
ДМИТРО ЛИХИЙ

Найщиріші побажання
Ю. БОРИЧЕВСЬКИЙ
i родина

Найщиріші побажання
пані А. ПІДРУЧНА

Найкращі побажання
Михайлo СКОРЕНЬКИЙ
i Марія

Щирі побажання
ЮС. ПРИИМАК
i родина

Щиросердечні побажання
ДОМКА НАЧУК

Найщиріші побажання
ПАВЛО i МАРІЯ
СТЕЦІЇ

Найщиріші побажання
МАРІЯН ДУГАНЬ
i родина

Щиросердечні побажання
I. БОРИСОВИЧ
i родина

Щирий привіт
Панство П. СТАТКЕВІЧ

Щиросердечні побажання
Панство I. ІЛБЧЕНКО
Ню Джерзі, З. Д. А.

Щиросердечні побажання
ІВАН, АННА
i ЮЛІЯ СТОЙКИ

В день посвячення угольного каменя нової
УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ
Св. ВОЛОДИМИРА в ВІНДЗОРІ

найщиріші побажання

від

ДМИТРА і НІНИ КОСИКІВ
з Родиною

Amherstburg, Ontario

Привіт
і ширі побажання
шле
Н. МАРТИНЮК
з Родиною

Найщиріші
побажання
від
Родини
А. БАРАНОВСЬКИХ

Найщиріші
побажання
Михайло і Катерина
ЛАЦИКИ

В день посвячення уголь-
ного каменя під нову
церкву
найщиріші
побажання
від
Дмитра, Евгенії
і Вікторії Месинюків

COMPLIMENTS
and Best Wishes
from

NICK BADIUK
and Family
Amherstburg, Ontario

COMPLIMENTS
and Best Wishes
from

GEORGE BADIUK
and Family
Amherstburg, Ontario

Найкращі побажання
ОЛЕНА ВЕНГЕР

Привіт і щирі побажання
від
МИХАЙЛА ЧАБОРИКА
й Родини

Б а ж а ю
всього найкращого
МИХАЙЛО ИЛАШ

Найщиріші побажання
C. ГУРНЯК i Родина

Найкращі побажання
Панство Д. КОРОЛІ

Найщиріші побажання
АННА ПОДОЛЬСЬКА

П е р е д а ю
найщиріші побажання
МИХАЙЛО ТОФАН

Н а й щ и р і ш і
п о б а ж а н я
H. H.

Найщиріші побажання
Панство П. СІКОРИ

Щиросердечні побажання
Панство Ю. СОХАЦЬКІ

Найкращі побажання
ЕВА ГОЛОВИК

Найщиріші побажання
МАРІЯ ПОВЕРЕЖНА

З нагоди посвячення угольного каменя висловлюю найкращі побажання

УКРАЇНСЬКІЙ
ПРАВОСЛАВНІЙ
ЦЕРКВІ
СВ. ВОЛОДИМИРА
в Вінзорі.

Нехай вона процвітає
на славу Божу і на
добро нашому народові.

Валерія Касюрак

ДИРЕКЦІЯ
Української Кредитової
Спілки Св. Володимира
в Вінзорі, Онт.

пересилає
новій УКРАЇНСЬКІЙ
ПРАВОСЛАВНІЙ
ЦЕРКВІ

найкращі побажання
і всього найкращого
в дальншому розвої на
славу Божу і на добро
українському народові.

ПРИВІТ!

Хвальна Управо!

З нагоди цієї славної, історичної хвили в Вашій громаді, в день великого торжества посвячення угольного каменя УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВІ СВ. ВОЛОДИМИРА в Вінзорі, Онт., я, як співоснователь тієї громади, хоч уже довший час живу поза межами Вашої місцевости, надзвичайно радію розвитком і великим поступом Української Православної Громади в Вінзорі, і з тієї надзвичайно великої події, пересилаю мій привіт і щиро-сердечні побажання, та скромний дар на будову. Боже, поможи Вам в добрім ділі.

*Михайло Липа,
Детройт, Міш., З. Д. А.*

**ЩИРИЙ ПРИВІТ
УКРАЇНСЬКІЙ
ПРАВОСЛАВНІЙ
ЦЕРКВІ
СВ. ВОЛОДИМИРА
в Віндзорі, Онт.**

з нагоди посвячення угольного каменя, і бажаємо їй усього найкращого в великій та відповідальній праці на добро багатьох поколінь українського народу в Канаді.

**Богдан і Франка
Федчуни**

сини: Василь, Славко,
Лавро і донька Маруся

**Щирі побажання
від**
**Володимира, Анни
і Василька БУКСІВ**
та
**Василя і Марії
БОДЮЛІВ**

**Щирий привіт
від
родини**

П. НИКИФОРУКА

**З НАГОДИ
посвячення угольно-
го каменя**

**Щирий привіт
від**

**Володимира і Марії
Вахнів**

**Щирий привіт новій
УКРАЇНСЬКІЙ
ПРАВОСЛАВНІЙ ЦЕРКВІ
СВ. ВОЛОДИМИРА
в Віндзорі
та найкращого успіху
в майбутньому бажають:
отець Іван і Іліяна
КРІСФАЛУСІ з Родиною**

**Найщирише
побажання
від**

пані К. КОСТИНЮК

Вітаємо щиро нову
УКРАЇНСЬКУ ПРАВОСЛАВНУ ЦЕРКВУ
СВ. ВОЛОДИМИРА в ВІНДЗОРІ

й бажаємо їй усього найкращого
в майбутньому

ЄВГЕН КАРПЕНКО з Родиною

Amherstburg, Ontario

Передаємо
найкращі побажання

Ф. СТРАТИЧУК
з Родиною

Амгерстбург, Онт.

Прийміть
найщиріші
побажання

НИКОЛА РОМАНЮК

Віндзор, Онт.

Прийміть мої
найщиріші
побажання

ІВАН ВОЛОШИН

Віндзор, Онт.

Щирі побажання
від

**Родини
ГВОЗДЕЦЬКИХ**

Найщиріші побажання громаді
СВ. ВОЛОДИМИРА в ВІНДЗОРІ
для успішної релігійної праці.

**Нестор, Веронія і сини: Василь, Богдан,
Теодосій і Нестор КОСТИНЮКИ**

Найщиріші
побажання
від
**Родини
Н. НАТУШАКІВ**

Щирий привіт
від
**Іллі і Анни
ПРИЙМАКІВ**

Найщиріші
побажання
з нагоди посвячен-
ня угляного каме-
ня новозбудованої
Церкви

від
**Родини
Н. СЕМЕНИШИНІВ**

Compliments of

PERMANENTS

Personalized Hair Cutting

Говоримо по українськи.
Виконуємо найкращу
роботу в „перманен-
тах” до вашої вподоби.

Найщиріші
побажання

від

**Родини
ТЕОДОРА РАНІВСЬКОГО**

Щирий привіт
від

МИКИТИ БОЙЧУКА

Найщиріші
побажання
від

**Панства С. СЕНАЙКІВ,
дочки Катерини
і сина Степана**

Найщиріші
побажання
від

**Родини
І. ДВОРАКА**

Бажаю
всього найкращого
Пані Параскевія Кушнір

Найщиріші побажання
ЕВГЕН і НЕЛІ КОРОЛІ
з Родиною

Передаю щирий привіт
НИКОЛА ЗАПАРИНЮК

Передаю найщиріший
привіт
АНТІН ПОЛЮЛЯК

Найщиріші побажання
від
Родини Д. ПАЛЕНЧУКА

Щиросердечні побажання
від
Родини М. НАГНИБІДИ

В день посвячення угольного каменя нової
УКРАЇНСЬКОЇ
ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВІ
у Віндзорі
найціріші побажання
і привіт передає:

ІВАН ХРІН

Найціріші побажання
нової **Українській Православній Церкві** у Віндзорі,
Онт., засилає управа:
Українського Народного Союзу ч. 341,
1033 Оттава вул.
Віндзор, Онт.
Іван Хрін, секретар

Нехай Господь благословить нашу нову Церкву
Св. Володимира у Віндзорі, і нехай Вона завсіди буде великою твердинею
нашої віри й рідного слова.

Теодор і Марія Касюраки
з Родиною

Найціріші побажання
від
Ukrainian Restaurant
1148 Marion Ave., Ph. CL 3-0408
Windsor, Ontario

Смачні українські страви,
свіжі голубці, пироги і т.д.
Найкраща обслуга.
Власителька:
ПАРАСКЕВІЯ ГАВРИЛЯК

ЩИРІ ПОБАЖАННЯ
від
Семена Савчинського,
Віндзор, Онт.

ЩИРІ ПОБАЖАННЯ
пересилає
ВАСИЛЬ ПИЛИПІВ
з Родиною
Amherstburg, Ontario

Найціріші побажання
пересилають:
Арсен і Юлія Гладчуки
з Родиною.
Amherstburg, Ontario

Найціріші побажання
в день посвячення
угольного каменя
передають:
ІВАН і МАРІЯ РИЖАКИ
з Родиною

Найщиріші
побажання
з нагоди
посвячення угольного
каменя
складають:
Богдан і Катруся
Легкі
Amherstburg, Ontario

Найщиріші
побажання
від
Остапа й Олі Зінь,
Властителі:
ZIN'S MARKET
La Salle, Ontario

В цей історичний день посвячення угольного каменя, шлемо сердечний привіт і бажаємо успіхів у Службі Богові і Народові.

ІВАН, НАСТАСІЯ і ДАВИД ЗІНЬ
Windsor, Ontario
Властителі:
ZIN'S MARKET,
Amherstburg, Ontario

НЕХАЙ ВСЕВИШНИЙ БЛАГОСЛОВИТЬ
ВАШУ ПРАЦЮ ДЛЯ ДОБРА ЦЕРКВИ
І УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

МАРІЯ і ВОЛОДИМИР КУДЛИ
з Ріднею

Amherstburg, Ontario

З нагоди посвячення угольного каменя
нової УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ
ЦЕРКВИ у Віндзор, Онт.

Найщиріші побажання і світлого розвитку.
Пересилають:

ОЛЕКСА й АННА ТЯЖКІ з Родиною

Властителі:

TASKEY'S MARKET
AMHERSTBURG, ONTARIO

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ

в і д

COFFEE SHOP

2151 WALKER ROAD

Corner Tecumseh Road

Windsor, Ontario

Властителі:

МИХАЙЛО й ОЛЯ СТЕЦІЙ з Родиною

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ

в і д

STEPHEN'S GREENHOUSES

Floral Designs for all Occasions —
Banquets, Weddings, Hospital, Funerals, etc.
at

HURON LINE

Windsor, Ontario
Ph.: 28535

Властителі:

СТЕФАН і ОЛЯ КУЗИКИ

CONGRATULATIONS
ON YOUR ACCOMPLISHMENT AND
BEST WISHES FOR THE FUTURE

UKRAINIAN (WINDSOR) CREDIT UNION LTD.

1033 Ottawa Street -- Windsor, Ontario -- 256-2955

* * * * *

OFFICE HOURS: Tuesday and Friday Evening
from 6:30 to 9:00 p. m.

* * * * *

Life SAVINGS INSURED up to \$ 2,000.00
LOANS INSURED up to \$10,000.00

* * * * *

Membership open to: Persons of Ukrainian origin,
together with their wives, or
husbands, and dependent children
residing in the county of
Essex, Ont.

* * * * *

RATE OF INTEREST ON LOANS:

Loans up to \$ 1,000.00 1% per month on the unpaid balance
\$1,001.00 to \$ 3,000.00 8% per annum computed monthly on balance
\$3,001.00 to \$10,000.00 7% per annum

Compliments
of

**The WINDSOR
UTILITIES
COMMISSION**

Best Wishes
**P U B L I C
M A R K E T**

Meats
Groceries
Fruits,
Vegetables.

1197 Drouillard Road
cor. Ontario

WE DELIVER
Ph.: CL 3-4028

Compliments of
Bill's Barber Shop
and
Mary's Beauty Shop

Permanents our Specialty
1637 Drouillard Road
Phone WH 5-0735

Best Wishes
MILAN PHARMACY
1037 Drouillard Road
Phone CL 3-4062 — CL 3-1416
"FREE DELIVERY"

Best Wishes
to my Friends
McDONELL'S

Refrigerators,
Washers,
Stoves,
Cleaners,
Radio,
Television,
Furniture

1076 Drouillard Road
Windsor, Ontario

Compliments of

Biltwel

Trademark of Quality
in the finest new HOMES

Custom Designed in Every Price Range
N. H. A. Approved... Also Conventional Financing

Б своїй хаті — своя правда!

For a complete "HOME BUILDING" service
call

**BILTWEL CONSTRUCTION (WINDSOR)
LIMITED**

445 Lauzon Road

RIVERSIDE, ONTARIO.

Tel. 945-1169

JOSEPH YAWORSKY, MORRIS YAWORSKY, B. SC. B. ED.
President Sec. Treas.

Compliments of

**B O N G A R D
& C O M P A N Y**

Canada Trust Bldg.

Members of the following

Exchanges: Toronto, Vancouver,
Montreal & Calgary, including:
Montreal Curb Market & Win-
nipeg Grain Market.

Edward E. Popovich

Investment Planning
Department.

STOCKS, BONDS
& MUTUAL FUNDS

Tel.: Windsor CL 4-9251
Detroit WO 5-4510
Residence WH 5-6895.

Compliments from
LOWE BROTHERS

1840 Ottawa Street
Windsor, Ontario.
Phone 253-7227

PAINT & WALLPAPER

Compliments of
MODERN BAKERY

Wedding CAKES our Specialty
Stores at:

560 Wyandotte St. E. CL 4-1572
1035 Drouillard Rd. CL 4-8211
Drive in Bakery —
500 Wyandotte E.
Prop. Sidney Winograd.

Compliments of

STEVE SWINTAK'S

T. V.

& RADIO SERVICE

1715 Alexis Road
Windsor, Ontario

It was a pleasure to
have supplied the

"**ROOF DECKING**"
for such a fine
Church

**SUNDECK LUMBER
LTD.**

Wholesale Lumber
Specialties

Vancouver, B. C.

*Compliments and
Best Wishes
from*

MARKO TOPLIN
Repr. for

**WINDSOR DESIGN
LIMITED**

and

DAYMOND Co. Ltd.

20 Brydon Drive
Rexdale, Ontario

*Our Sincerest
Compliments*

**M. J.
ROUFFER AGENCY**

General Insurance
REAL ESTATE — BROKERS

920 Ottawa Street
Windsor, Ontario

Office: CL 6-4916
Res.: YO 9-8954

Compliments
of

Mr. & Mrs. KUSHNIR
Windsor, Ontario

Compliments
of

Mr. & Mrs. J. FERRIS
26 Patricia
Windsor, Ontario
Ph.: CL 3-5533
Assistant City Solicitor

Compliments of

**WINDSOR INSURANCE
AGENCY**
1015 University Ave. West
Windsor, Ontario
Ph.: 254-4367
Repr.: R. M. TAYLOR
Ph.: 948-0231

Compliments of

**Mr. & Mrs. Charles
DRAKICH**
Windsor, Ontario

Compliments of

**Campus Recreation
Bowling & Billiards**
2505 Wyandotte St., West
Windsor, Ontario
ELY & RON BOYER

Compliments of

LAD'S DAIRY BAR
5709 Tecumseh Road East
Windsor, Ontario

Compliments of

**PEERLESS STEEL SASH
Co. Ltd.**
1319 McDougall
Windsor, Ontario
Gen. Mgr. TONY BABY

Compliments of

**GNIPP ACCOUNTING
SERVICE**
Bookkeeping Payroll
Tax Collection Service
850 Victoria
Windsor, Ontario
Ph.: CL 3-2219

CONGRATULATIONS
from

Dr. & Mrs.
R. HAWRISH
on the
Blessing of Corner
Stone
on the
New Church
Res.: 2552 Westminster
Windsor, Ontario

COMPLIMENTS
of

Dr. PETER
SAIKEWICH

1633 London St. West
Windsor, Ontario
Ph.: 253-7858

CONGRATULATIONS
and
Best Wishes
from

Dr. T. Dziubanowsky

833 Ottawa Street
Windsor, Ontario
Ph.: CL 4-1777

Compliments

of
Dr. & Mrs. A. T. Wachna
Windsor, Ontario

Congratulations
from

Dr. & Mrs. Ted Wachna
Windsor, Ontario

Compliments of
HALMO JEWELLERS
Limited

1368 Ottawa Street
Windsor, Ontario
Ph.: CL 4-3221

Compliments of
SAM'S Department Store Ltd.
1526 Ottawa Street
Windsor, Ontario

Compliments of
LEO ORDOWER Ltd.
Ottawa Street
Windsor, Ontario

Compliments of
SEARY'S FLOWERS
Limited

FLOWERS TELEGRAPHED
WORLD WIDE
1236 Ottawa Street
Windsor, Ontario
Ph.: CL 3-3517

Congratulations from
TEPPERMAN'S

Million Dollars Power Buying
Furniture Store
1214 Ottawa Street
Windsor, Ontario
Ph.: 256-5421

Compliments of
The OTTAWA HOUSE

943 Ottawa Street
Windsor, Ontario

Compliments of
SEMPLE OPTICAL
COMPANY

A COMPLETE OPTICAL
SERVICE
Norman W. Semple
Optometrist

577 Quellette Ave. Windsor, Ont.

Congratulations
A. HORVATH —
Jeweller

1295 Ottawa Street
Windsor, Ontario
Ph.: CL 4-4800

Compliments of
E. J. CARSON
Real Estate & Business Broker
2605 Ottawa St. Windsor, Ont.

Compliments with Best Wishes
DOREE'S LADIES WEAR
1347 Ottawa St. Windsor, Ont.
Ph.: CL 3-7265

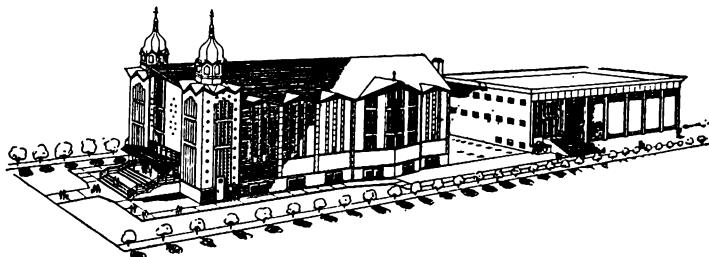
COMPLIMENTS
of
WINDSOR BEVERAGE LIMITED

1292 Albert Road
W I N D S O R , O N T A R I O
Phone CL 3-2305

NATURAL GAS
DOES SO MUCH
COSTS SO LITTLE

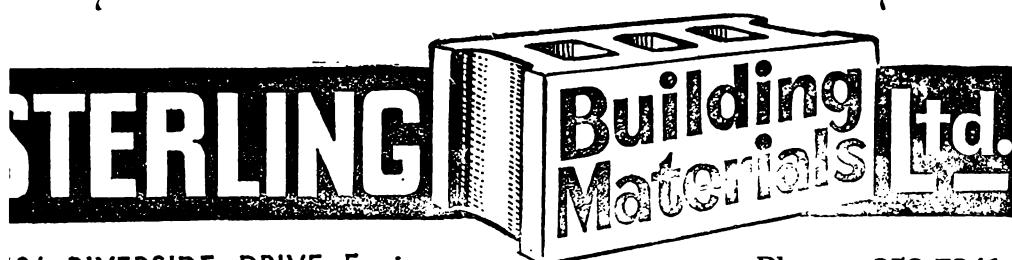
**U N I O N G A S C O M P A N Y O F C A N A D A ,
L I M I T E D**

CONGRATULATIONS
to the Congregation of
St. Vladimir's Ukrainian Greek Orthodox Church
on the construction of your new
Church and Recreational Centre.

These most striking and most enduring buildings provide visual testimony to the dignity, enterprise, vigor and stability of you who have worked together to provide yourselves with a setting in which life can be lived with a sense of spaciousness, dignity and esthetic delight, where GOD has made the centre of all your accomplishments.

It is our pleasure to have played a part in the building of it, — supplying STERLING Ready mix Concrete, Concrete Block, Brick and other related Builder's Supplies.

194 RIVERSIDE DRIVE East

Phone: 252-7241

**It was a pleasure to have supplied the
Brick for such a magnificent Church**

THAMES VALLEY BRICK

and

BUILDING PRODUCTS LTD.

R. R. 7, Chatham

Ph.: EL 2-0450

OWNER — BILL GRIN

COMPLIMENTS AND BEST WISHES

from

"JACK MOCERI"

Lathing and Plastering Contractors

519 Hanley Crescent

Ph.: 969-6111

COMPLIMENTS AND BEST WISHES

from

DIAL DISTRIBUTORS

DOORS — WINDOWS — BUILDERS' SUPPLIES

2403 Francois Road

Ph.: 948-2121

It was a pleasure to do the Excavating
work for your New Church

N. J. MYERS EXCAVATING CO.

76 Lauzon Road

RIVERSIDE, ONTARIO

Ph.: 945-5122

COMPLIMENTS and BEST WISHES

from

**National Painting and Decorating
Ltd.**

Painting Contractors

BRUSH — INDUSTRIAL SPRAY,

SAND BLASTING

725 Wyandotte Street, East

Ph.: CL 3-1715

PROP. JACK GARDNER

COMPLIMENTS and BEST WISHES
from
ROY and HUBERT LIMITED
Painting Contractors
Spray Painters
Paints, Glass and Supplies
1445 Tecumseh Road, East
WINDSOR, ONTARIO
Ph.: 256-3151

BEST WISHES and CONGRATULATIONS
from
THE SUNNYSIDE TAVERN
Lasalle, Ontario
“Where the best of friends meet”
We cater to
BANQUETS, WEDDINGS, PARTIES, SHOWERS, etc.
Props.: **HERMAN and EDDIE**

CONGRATULATIONS and BEST WISHES

from

Malach Roofing and Flooring Limited

**Siding — Roofing — Sheet Metal
Commercial, Industrial, Residential**

2610 PILLETTE Road

Ph.: 252-2373

CONGRATULATIONS TO
THE PASTOR AND PARISHIONERS
of
St. Vladimir's Ukrainian Orthodox Church
on the official opening
of
their magnificent Church and Recreational Centre
from
**Canadian Imperial Bank
of Commerce**
1136 Wyandotte Street
RIVERSIDE, ONTARIO
Ph.: 948-4131
Mgr. L. A. BARON

IT was a pleasure to provide the

PLUMBING and HEATING

for the new

ST. VLADIMIR'S UKRAINIAN ORTHODOX
CHURCH

**White Plumbing and Heating
Co. Ltd.**

954 University Avenue, West

WINDSOR, ONTARIO

Ph.: 254-8688

We are proud to have built and erected
the domes for

**ST. VLADIMIR'S UKRAINIAN ORTHODOX
CHURCH**

**Essex Boiler Heating
and Engineering Co.**

— WELDING EXPERTS —

Manufacturers of Tanks.

Boilers and Tanks Repaired.

1319 McDougall

Ph.: 253-3674

BEST WISHES and COMPLIMENTS

to our friends at

**ST. VLADIMIR'S UKRAINIAN ORTHODOX
CHURCH**

from

Matthews Lumber Company

1495 Howard Avenue

WINDSOR, ONTARIO

Ph.: 254-1143

It was a pleasure to supply the aluminum Windows and Doors for such a magnificent Church and Recreational Centre.

WINDOW DESIGN LIMITED

MANUFACTURERS OF
COMMERCIAL AND INDUSTRIAL WINDOWS,
ALUMINUM CURTAIN WALLING,
ALUMINUM ENTRANCE WORK AND DOORS

63 Jefferson Avenue

TORONTO 3

Phone Lennox 2-8871

PRES. M. P. O'BYRNE

It was a pleasure to have supplied the
laminated arches for such a magnificent
church

GLULAM

ARCHES, PURLINS & COLUMNS

15 King Edward Avenue — Fraser Mills

NEW WESTMINSTER, B. C.

CANADIAN BRIDGE WORKS

of

WALKERVILLE, ONTARIO

is proud
of it's part in providing the
Structural Steel and erection of the arches
for the new

**ST. VLADIMIR'S UKRAINIAN ORTHODOX
CHURCH**

1219 Walker Road

Ph. 256-2661

COMPLIMENTS
and
SINCERE CONGRATULATIONS
from
"PESSOTTO CONSTRUCTION"

It was a privilege to assist you with all
the masonry requirements for your

NEW CHURCH and COMMUNITY CENTRE

Guirrino Pessotto

**81 Villaire Avenue
RIVERSIDE, ONTARIO**

Ph. 945-2257

We are proud to have installed all the
ELECTRICAL WORK
in
YOUR NEW CHURCH

Pare Electric Limited

POWER AND LIGHT INSTALLATIONS

Industrial — Commercial — Residential
Repairs, Alterations

912 Tecumseh Road, East

Ph. 256-3147

COMPLIMENTS and BEST WISHES
from

PALAZZI BROS.

TILE CONTRACTORS

REPAIRING,
REMODELLING,
NEW WORK,

Ceramic Tile — Slate

Marble — All Kinds of Floor Covering,
Tiles and Inlaid

1408 Giles Blvd. East

Ph. 253-1232

It was a pleasure to have supplied Building
Material for the

ST. VLADIMIR'S UKRAINIAN GREEK
ORTHODOX CHURCH

Ajax Builders Supplies Limited

LUMBER — ROOFING — PLYWOOD

SAND — GRAVEL — CEMENT

FENCING — HARDWARE — PAINT

Home Improvement Loans

6160 Tecumseh Road East

Ph. 945-6318

OWNERS: **WALTER & BORIS WACHNA**

COMPLIMENTS

of

**N. & D. Super Markets
Limited**

5876 TECUMSEH ROAD EAST

WINDSOR, ONTARIO

BEST WISHES FROM

**S P E E * D E E
A U T O W A S H**

639 Langlois Ave.

Ph. 254-5943

Car wash — Polishing — Simo-
nizing--Motor Steam--Automatic
Underbody Steam.

Using Miracle Water Exclusively
Union Carbide Wash & Wax

Drop in For Windsor's Best
and Friendliest Job.

William Parks Marv. Parks.

COMPLIMENTS OF

WILD STUDIOS Ltd.

Commercial & Portrait
Photography

985 Ottawa St.

Windsor, Ontario

Ph. CL 6-4538

Residence CL 3-9711

Compliments of

FRANK THE TAILOR

Props. Frank Binder & Son

1201 Ottawa Street

Windsor, Ontario

Ph. CL 4-7333

Compliments of

**WHITEMAN
FURNITURE STORES**

1378 Ottawa Street

Ph. CL 3-3111

760 Wyandotte Street East

Ph. CL 4-1506

Windsor, Ontario

Compliments of

BULL & GAUTHIER

Body & Paint Shop Limited

Free Estimates

Expert Collision Repairs
and Painting

WILF GAUTHIER Ph. 252-2748

227 Erie Street East

Windsor, Ontario

Compliments of

Sales-Sporle's-Service

Television — Radio — Hi-Fi

Tape-Recorders

1091-93 Ottawa Street

Windsor, Ontario

Ph. 256-6943

COMPLIMENTS OF

M. A. SHERMAN

1218 Tecumseh Road East
Windsor, Ontario

Владелец:
М. ШЕРЕМЕТА

COMPLIMENTS OF

St. LUKE GARDENS

DESIGNERS OF FLOWERS
FOR EVERY OCCASION

1839 St. Luke Road
Windsor, Ontario
Ph. WH 5-7461

COMPLIMENTS OF

NESICK'S SERVICE

Complete Collision Service
Your Imperial Esso Dealer
2739 SEMINOLE ST.
Windsor, Ontario
Ph. 945-7177

Prop.
NESTOR PELESHAK

COMPLIMENTS OF

WALT'S T. V.

Sales & Service
2730 Howard Avenue
Windsor, Ontario
Ph. 252-6417

Prop.
WALTER ZAHALUK

COMPLIMENTS

from

W. A. C.

**Roofing & Construction
Ltd.**

3016 Walker Road

Windsor, Ontario

Ph. 945-1177

BEST WISHES

from

**RENDEZVOUS
TAVERN**

FAMILY SUNDAY
DINNERS

7324 Riverside Dr.

Riverside, Ontario

Ph. 735-2801

COMPLIMENTS

of

**Walker Insurance
Agency Ltd.**

1942 Wyandotte St., East
Walkerville, Ontario

Pres. L. B. DEWOLFE

Vice Pres. R. C. BELL

COMPLIMENTS

of

**ACME
MEAT MARKET**

Specializing in Homemade
Sausage and Fresh Meats

294 Pitt Street, East
Windsor, Ontario

Ph. CL 2-7851

Prop. Wm. MUSY

COMPLIMENTS FROM
DUFFY'S TAVERN
Amherstburg, Ontario

Completely Remodelled Dining & Beverage Room
For Private Parties — New Marine Room.
Located on the Detroit River.

DOCKING & PARKING FACILITIES FREE

Owners: *MIKE JOJICH*
ZARKO VUCINIC

Ph. 736-4301

COMPLIMENTS OF
SUBURBAN LANDSCAPING
— *LANDSCAPING CONTRACTOR* —
COMMERCIAL — INDUSTRIAL — RESIDENTIAL
HWY. 3 at Walker Road
Ph. Maidstone 737-6393
OWNER R. E. PULLEYBLANK

COMPLIMENTS OF
WINDSOR FISH DISTRIBUTORS
LIMITED

352 Pitt Street East
Windsor, Ontario

COMPLIMENTS OF
CATALANO FRUIT COMPANY
LIMITED

334 Chilver Road
Windsor, Ontario

COMPLIMENTS

of

MATTHEW'S GIFTS
and

CONFECTIONERY

Giftware - Toys - Groceries

3619 Wyandotte Road

Riverside, Ontario

Ph. 945-9044

Prop. M. CHOPIAK

COMPLIMENTS

of

**WALKER ROAD
MARKET**

3819 Walker Road

Windsor, Ontario

Props.

Mr. & Mrs.

Nicholas Wiwcharuk

COMPLIMENTS

of

**RIVIERA MOTOR
HOTEL**

2950 Dougall Road

Windsor, Ontario

Ph. 969-7100

Superb Dining in the
Safari Lounge

Banquets — Meetings
Floor Show Nightly

Props.

*Mr. & Mrs. J. P. Yarmoluk
and Son.*

COMPLIMENTS

of

**AMBASSADOR
MOTEL**

HURON LINE

Windsor, Ontario

Ph. 256-9637

Owners:

Mr. & Mrs. Casey Wachna

Compliments of
F. J. KULICK

Realtor, Business Broker,
Auto and General Insurance
The Only Ukrainian agent
in Windsor.

1021 Ottawa Street
Windsor, Ontario

Salesmen: SEMEN KORBAN &
MARTIN ROHATS

Compliments of
COURTNEY'S MOTEL

at HURON LINE

Windsor, Ontario

Ph. CL 2-3791

Open all year round,
Private Showers, Hot Water
Heated, etc.
Proprietors:

BILL and TERRY STEBELSKI

Compliments of
"CLUB LIDO"

3885 Sandwich Street West
Windsor Ontario
Ph. CL 2-2252

Banquets, Parties
Entertainments, Dine and Dance
Co-owner: Joseph Kokinchak

Compliments of

East Windsor Tavern

1214 Drouillard Road
East Windsor Ontario
Ph. 254-6112

Props.:

Maurice and Yvonne Drouin

Compliments of
THREE BEARS HOUSE

PETE and PETER
1414 Huron Line,
Windsor, Ontario

Compliments of
WESTSIDE HOUSE

623 Riverside Dr. West
Windsor, Ontario

Proprietors:

Mrs. M. TRACH, P. KORNEY

Compliments of
DERBY BAR B-Q

301 Tecumseh Road East
Windsor, Ontario

We specialize in Chicken,
Spare-Ribs, Steak, Chops.
Open 24 hours for your
convenience.

Props.: SAM IKONOV,
JOHN KONOWALYK

Compliments of
CORONATION HOUSE

1521 Riverside Dr. West
Windsor, Ontario

COMPLIMENTS OF
**GORDON A. MAC EACHERN
LIMITED**

1445 University West
WINDSOR, ONTARIO

General Supplies

Ph. 945-0470

Representative: *ALEX KIT*

Compliments of

REG. ORENDOFF

Windsor, Ontario

Compliments of

NICHOLAS ZINYK

Wicken's Tobacco Salesman

Windsor, Ontario

CONGRATULATIONS
to the Executive and Members
on your building of the
New Church

**Gold Star Products Co.
Limited**

75 Riverside Dr. East
Windsor, Ontario

Compliments of

Martin House

1327 Langlois Ave., Windsor, Ont.
Prop. R. FRANKOWSKI

Compliments of

Windsor General Welding Shop
1587 Windsor Ave.
Windsor, Ontario

Props. William Shynkar & Son

Compliments of

**Canadian Imperial Bank of
Commerce**

Ottawa & Moy Sts.
Windsor, Ontario

Compliments of

Dodd & Struthers Ltd.

Fine Lightning Rods
since 1887

Repr.: L. LARSON
1721 Moy Avenue
Windsor, Ontario

Compliments of

Mr. & Mrs. Art Grundy
and Daughter Gloria

Compliments of

Sandra Specialty Shop
Ottawa Street, Windsor, Ont.

Sam & Al's

„BROTHERHOOD”
1535 Ottawa Street
Windsor, Ontario

Compliments of

N. DUTKA — Accounting
1026 Drouillard Road
Windsor, Ontario

Congratulations from

BOB & JOAN HANSON
Windsor, Ontario

Compliments

from
Mr. & Mrs. J. BODO

Greetings

MR. & MRS. KLUB
Windsor, Ontario

Найщирі побажання

від

Панства Г. Загвольських

Congratulations

Congratulations

from

Mr. & Mrs. E. Panchyshak

from

Mr. & Mrs. N. LESLIE

Congratulations

Щирій привіт

from

і побажання від

Mr. & Mrs. E. RYMAR

Панства П. Суширибів

Congratulations

from

**PETER BLAK'S
BAKERY**

WEDDING &
BIRTHDAY CAKES

1520 Wyandotte St. East

Windsor, Ontario

CL 4-6346 CL 6-2575

Compliments of

H. GRAY LIMITED

Ottawa Street

Windsor, Ontario

Compliments of

**BEARCAT BATTERY &
TIRE SERVICE**

680 Wyandotte Street East

Windsor, Ontario

По найкращі м'ясарські вироби як: ковбаси, шинка, паштетівка, гречана кишка і т. п., та свіже м'ясо вдавайтесь до:

ЙОСИФА КРІГЕЛЯ

Compliments of

Service Hardware Limited

1236 Ottawa St., Windsor, Ont.

475 Wyandotte Street East

Windsor, Ontario

Ph. 252-6633

Compliments of

Crescent Bowling Lanes

Ottawa Street, Windsor, Ont.

Найщиріші побажання
від
Родини Д. ФЕЛОНЮКІВ

Найщиріші побажання
від Родини
Емануїла і Софії БЕЙКІВ

Найщиріші побажання від
LINCOLN HOTEL
653 University St. West. Windsor, Ont.
Ph. CL 4-1234

Властителі:
ОЛЕКСАНДЕР КАРПЮК
і
АННА ЛЕНКОВСЬКА

Найщиріші побажання
від
CHIPPAWA HOUSE

Властителі:
Панство Никола Нікони

Найщиріші побажання від

STAR HOUSE
792 Gladstone Ave.
WINDSOR, ONTARIO
Ph. CL 3-9860

Властителі:
С. БУЧОК і СИН

COMPLIMENTS
of
A FRIEND

Compliments of
MAJESTIC TAVERN
Catering to Banquets and
Private Parties
Prop. JOHN KRISTINOVICH
1269 Ottawa Street
Windsor, Ontario
Ph. CL 4-0501

Compliments of
MASTER CLEANERS
GOOD CLOTHES DESERVE
“Custom Care”
1081 Ottawa Street. Ph. CL 3-6335
1249 Grand Marais. Ph. YO 9-3570
Windsor, Ontario

CONGRATULATIONS and BEST WISHES
on the Dedication of the Corner Stone of
**ST. VLADIMIR'S UKRAINIAN
GREEK ORTHODOX CHURCH**

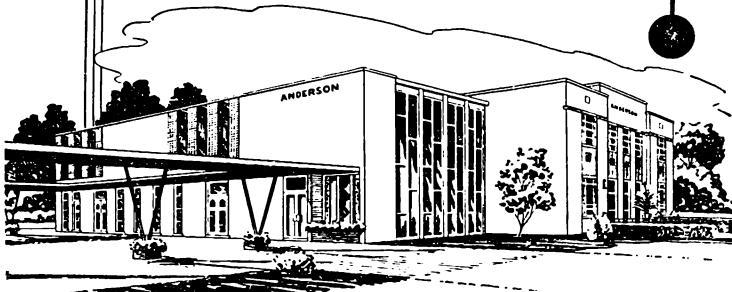
Building
Perfection

Long years of dedicated
service by the Anderson
personnel assure the be-
reaved of a perfect tribute
each time we are called.

Member
THE ORDER
OF THE
GOLDEN RULE

Anderson
FUNERAL SERVICE
895 OUELLETTE AVE.
WINDSOR • ONTARIO

Compliments and Best Wishes on the
Dedication of the Corner Stone of

**ST. VLADIMIR'S UKRAINIAN GREEK
ORTHODOX CHURCH**

from

**SHUST TURKEY FARM,
LIMITED**

Amherstburg, Ontario.

Phone 737-2715

Найщиріші побажання

від

WALKER ROAD TAVERN

3101 Walker Road,
WINDSOR, ONTARIO

Ph. CL 4-4747

BANQUETS, WEDDINGS, PARTIES . . .

Props. A. GRENUK
J. PROCTOR

Найщиріші побажання

від

ABAR'S ISLAND VIEW TAVERN

3342 Riverside Dr. East
RIVERSIDE, ONTARIO

A Beautiful Place for Banquets, Weddings, Parties, etc.

Властителі:

Панство ІВАН ДУТКИ

Найщиріші побажання

від

PALACE HOUSE

939 Drouillard Road

Windsor, Ontario

Ph. 254-5350

Добра обслуга.

Властителі:

Петро й Анна МАНТИКИ

Compliments

of

SUNLITE FOOD MARKET

*Choice Fruits, Vegetables
Meats, Groceries*

1445 Drouillard Road

Windsor, Ontario

Ph. WH 5-59211

Властитель:

НИКОЛА СМУЧОК

Найщиріші побажання

від

Wyandotte Tavern

892 Wyandotte Street

Windsor, Ontario

Ph. 253-5643

Властителі:

В. і Ю. ПОПОВИЧІ

Найщиріші побажання

від

Steve The Tailor

- *Suits Made to Measure -
Cleaning and Pressing*

We Specialize in
Economical Alterations

Pressing while you WAIT

1801 Drouillard Road
Windsor, Ontario

Ph. 945-4375

Найщиріші побажання

від

**ANNIE'S DAIRY
BAR**

2135 Tecumseh Road West
Corner Randolph

Light Lunches — Confectionery
Grocery — Fish & Chips

Telephone CL 3-0507

Властитель:

М. Л. ЧУХНОВСЬКИЙ

Найщиріші побажання

від

SANDHILL HOUSE

R. R. 1, Huron Line,
Windsor, Ontario

Telephone Yorktown 9-0097

Властителі:

**Никола і Володимир
ДОВГАНІ**

Compliments of

George - Peter - Product

1009 Crawford Avenue
Windsor, Ontario
Tel. CL 2-5703

Compliments of

G. & R. Zakoor Ltd.

830 Caron Avenue
Windsor, Ontario
Tel. CL 3-5271

Нехай Всешишний благословить Вашу працю для
добра Церкви і українського народу.

Н. Н.

В день великого торжества Посвячення нового Храму, щирий привіт і побажання

**МИХАЙЛО і ГІЛДА
РАНІВСЬКІ**

Compliments of

**CAN - USA
RESTAURANT**

400 Tecumseh Road East
Windsor, Ontario
Ph. CL 2-3235
Open 24 Hours

We Specialize in Bar-B-Q.

**Banquets, Parties, Weddings,
etc.**

Prop. SAM CHRISTAN

Compliments of

REX TAVERN

1118 Drouillard Road
Windsor, Ontario

Prop. M. LYSY

Compliments of

ROYALE TAVERN

4877 Wyandotte
near Pillette Road

Prop. STEVE SUKUNDA

Compliments of

BELLVUE TAVERN

1271 Riverside Dr. East
Ph. CL 3-9471

SERVED IN THE BEAUTIFUL
CASINO DINING ROOM

Props.
Mr. & Mrs. George Bacon

COMPLIMENTS
of
MICHIGAN TAVERN
River Canard, Ontario

3 miles from Ambassador Bridge on Malden Road

Serving GOOD Food —
Steaks, Chops, Shrimps, Chicken, Hamburgers

Props.:
PETER and MYRON DRUL

COMPLIMENTS
of
AMHERST HOTEL

Richmond Street
AMHERSTBURG, ONTARIO

ХВИЛИНИ ВЕЛИКІ, АЛЕ ПРОСТОВИТИ Й ЧЕСНІ.
В день посвячення нового Храму,

СВЯТО-ВОЛОДИМИРСЬКОЇ ГРОМАДИ
в Вінзорі, Онт.

п е р е с и л а е м о

наші найкращі побажання в дальшому розвиткові
для добра вірних та всього українського народу.

EXPORT TO USSR

GENERAL D. G. CO.

Wholesale and retail — imported and domestic woolens,
worsteds, nylon, silks, cotton, leather, babushkas, sweaters —
remnants of all types

SHOES OF ALL TYPES

Коли хочете вислати посилку через фірму Івана Журківського, то мусите знати, що ціни на товар для канадійців й американців такі самі.

Це є важне!...

Люди вже переконалися, що краще дістати товари на 20% дешевше, ніж дістати на канадійські гроші 8%.

Рахунок простий і ясний!

І тому дорога до Івана Журківського є пряма, певна і побажана.

Товарів великий вибір, а ціни становлені ринком. Висилаємо без цента і процента! Платите тоді, як Ваша рідня одержить посилку. Для клієнта, краще платити канадійськими грішми. Великий вибір харчевих посилок.

Властитель фірми:

I. ZURKIWSKYJ

Іван Журківський,
11415 Jos. Campau,
Detroit 12, Michigan U.S.A.

З М И С Т

	Стор.
1. Слово Блаженнішого Владики Митрополита Іларіона	3
2. Слово Високопреосвященнішого Владики Михаїла	5
3. Слово-Привіт о. д-ра С. В. Савчука, Принципала Колегії Св. Андрея в Вінниціпегу	7
4. Слово Настоятеля о. Прот. Ф. Керніцького	9
5. Привіт і побажання Мейора Петрика	11
6. Привіт о. Прот. Е. Королішина	12
7. Привіт і Спогад о. Митрата Д. Д. Лещишина	13
8. Всеч. о. П. Галицький	15
9. Церковна Громада	16
10. Мої Спомини як Параха, о. Прот. П. Запаринюк	17
11. Слово Голови Церковної Громади В. Вахна	19
12. Заряд Православної Церкви Св. Володимира	21
13. Слово голови Будівельного Комітету	22
14. Подяка Управи	25
15. Будівельний Комітет	26
16. Супервайзор. Перший штих під нову будову	27
17. Основники-піонери церковної громади	28
18. Історія Громади, Михайло Чаборик	29
19. Старші Сестриці	47
20. Шануємо пам'ять	48
21. Історія Церкви, В. Вахна	49
22. Церковний Хор	51
23. Церковна Громада 1963 року	52
24. Знімка Недільної Школи	53
25. Недільна Школа	54
26. Учителі Недільної Школи	57
27. Молоде Братство Св. Володимира	58
28. Заряд Т-ва Просвіта	59
29. Жіноче Товариство ім. Лесі Українки	60
30. Привіт Т-ва Просвіта	61
31. Молодший СУМК ім. Т. Шевченка	62
32. Спомин, привіт і побажання, Жіноче Т-во ім. Лесі Українки	63
33. Управа відділу С.У.К. ім. Лесі Українки	64
34. Старший СУМК ім. Симона Петлюри	65
35. Привіт від Молоді	66
36. Рідна Школа й Садок	67
37. Заряд 6-го відділу Взаємної Помочі	68
38. Привіт і побажання Союзу Був. Українських Вояків	69
39. Привіт, Українське Національне Об'єднання	70
40. Гурток щиріх працівників	71
41. Привіт від старого піонера, Осип Лисий	71
42. Привіт і короткий спомин, П. Степовий	72
43. Спомин старого піонера, Теодор Касюрак	74

OUR GRATITUDE

To all our many friends and members, who contributed and assisted in making the Dedication a huge success and through whose courtesy and kindness the publication of this ALBUM was made possible, the Executive of St. Vladimir's Ukrainian Greek Orthodox Church with their Rector, Very Rev. F. Kernisky, wishe to express their sincere and heartfelt appreciation for their splendid support and cooperation.

THANKS.

НАША ПОДЯКА

Всім нашим приятелям-жертводавцям і членам, що допомогли нам з великим успіхом здигнути цей Храм Божий, що почерез їх добродійність і щирість створило можливість видати цю Пропамятну Книжку. Управа Свято-Володимирської Громади зі своїм настоятелем о. Прот. Ф. Керніцким, цією дорогою складаєширу і сердечну подяку за всевіддану піддержку і кооперацію.

Спеціальна подяка Редакційному Комітетові за приготувлення так цінної Пропамятної Книжки.

